

Nr. 1 - 2002 17. årgang

FOLK

TIDSSKRIFT MED UNDERVISNING TIL VEKKELSE - FORNYELSE - MISJON

Å tjene Guds evige plan
- liv som forandrer verden

Guds evige plan for verden

I denne utgåve av FOLK ser vi på noko av Guds plan for samfunnet vi lever i. Det er nemleg slik at Guds plan er noko mykje meir enn personleg frelse for nokre menneske. Heile verden og heile livet er omfatta av Guds plan. Guds rike er større enn den kristne kyrkje. Difor må vi vera aktive på fleire område enn vanlege kristelege aktivitetar. Vi må sjå livet i ein heilskap og stå i ein samanheng så vi med heile livet vårt tener Guds plan og herleggjer Gud i alt vi er og gjer. Då vert heile livet vårt ei tilbeding og all vår gjerning ei gudsteneste. Då dyrkar vi Gud ved å gjera denne verden ein betre plass å leva i.

Som kristne er vi ikkje av verden, men vi er aktivt tilstades i det pulserande livet i verden. Livet med Gud vert levd ut i kvardagen, i heimen, på arbeidsplassen, på skulen, på butikken, i nabolaget - der vi er. Gud er med oss i våre daglege gjeremål og i vår omgang med menneske som ikkje kjenner han, men som er kjende av han. Difor får vi hjelp frå Gud til å sjå menneske slik dei er og kva dei treng, så vi kan ha fellesskap med dei, møta behova deira og formidla Guds nåde til dei. I samværet med menneske som ikkje kjenner Gud kan vi vera lys og salt ved å vera ekte medmenneske som dei kan gjera seg til eitt med.

Når vi har eit rett syn på tida og samfunnet vi lever i, fordi vi forstår Guds plan, vert det så mykje lettare for oss å verta brukt av Gud til å velsigna menneske vi møter. Vi vil vera til velsigning ved å stå opp for det som er rett og sant, ved å ta del mange ulike prosessar kor avgjerd ved tekne. Vi er til velsigning når vi seier vår meining, men ikkje kjempar for vår eiga sak. Vi påverkar miljøet rundt oss på ein god måte når vi underordnar oss, tek følgjene av tap og spreier humør og glede. Vi er til velsigning når vi lever ut kristenlivet på arbeidsplassen og ber for våre venner. Det er to tusen år sidan Jesus Kristus vart født. Verden er ikkje lenger den same. Ingen har hatt så mykje å seia for samfunnsutviklinga dei siste to tusen år som Jesus Kristus. Om ikkje Jesus Kristus hadde kome og forkynt evangeliet om Guds rike, ville verden sett annleis ut. Mykje av det som i dag vert oppfatta som allmenn god moral og sjølsagde menneskerettar, kan førast tilbake til den kristne trua. Likestilling og menneskeverd har dårlege kår i kulturar der kristentrua ikkje ligg i botn. Dei som motarbeidar kristne grunnverdier og menneskesyn, sagar av den greina dei sjølve sit på. Det er utruleg at mange kloke menneske i den vestlege verden ikkje kan sjå det.

Oppdraget vårt er å gjera alle folkeslag til læresveinar. Difor må trua levast ut på marknadsplassen, i politikk og utdanning, i forskning og samfunnsnyttig arbeid. Evangeliet om Guds rike er det einaste berekraftige fundament for eit framgangsrikt samfunn. Menneske som har vorte borgarar av Guds rike vil arbeida for å fremja rettferd og fred mellom ulike grupper som kan ha motstridande eigeninteresser. Kristne menneske er kalla til å vera konfliktløysarar og fredskaparar i vidaste forstand.

Bibelen viser oss Guds plan for verden: Ei jord der rettferd bur (2.Pet.3,13). Eit samfunn der Gud bur hjå menneska for dei lever i hans lys og kjærleik (Op.21,3). Difor må vi leva heilagt og gudfryktig i denne verden for å framskunda det Gud har lova: Eit omskapt og nyskapt samfunn!

Tekst: Erling Thu

FOLK nr. 1 - 2002

- Jesus i hverdagen 4
- Å forstå itda vi lever i 6
- Tilbedelse - menneskets viktigst arbeid 11
- Synet på arbeid 14
- Ikke av verden - men svært tilstede likevel 18
- Hva om ikke Jesus hadde blitt født 21
- Markedsplassen - hjertet i storbyen 25
- Terje Gilje; Direktøren som mistet kontrollen 26
- En tjenende leder 27
- Stå opp for rettferdigheten 30
- Å gjøre folkeslag til disipler 33
- Samfunns utvikling, trender og Guds rike 36
- Kjenn di gjestningstid 39
- Framtida formes av menneskenes tanker 40
- Ser du mennesker? 43

FOLK

Utgiver: Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Kontonr.: 0530.27.07784

Ansvarlig redaktør: Erling Thu

Redaktør: Stein Ørnhaug

Utkommer med 4 nummer pr. år
abonnement kr. 120,- pr år

Opplag: 3000 eks.

Grafisk formgivning:

Tormod Åsen, Øystein Dahl.

Foto: Kristine Sørensen,
Hilde Steffensen

Trykk: Designtrykkeriet

Epost: folk@kristent-nettverk.no

Internett: www.kristent-nettverk.no/folk

Kristent Nettverk

- tjenere i fellesskap

Kristent Nettverk er et fellesskap av kristne ledere som opplever at Gud har ført dem sammen for tjene ham. Stiftelsen er opprettet av Noralv Askeland og Erling Thu, og representerer det apostoliske teamet de leder. Kristent Nettverk er ikke noe kirkesamfunn, men et apostolisk nettverk av kristne som arbeider sammen. Vi arbeider ut fra den tro at i Jesu legeme er vi alle gjensidig avhengige av hverandre, og at vi er forpliktet på Bibelen - Guds ord - for alt vi lærer og gjør.

Jesus i hverdagen

Kristenlivet er fra Guds side konstruert for å fungere i hverdagen; i familien, på arbeidsplassen, på kjøpesenteret eller hvor du enn befinner deg i løpet av en dag. Det er snakk om et liv, ikke en religiøs filosofi¹. Et liv som preges av overflod og som knytter meg sterkt sammen med andre søsken. Slik blir menigheten mennesker som erfarer Guds liv sammen, ikke aktiviteter i innvidde bygninger.

Menigheten var aldri ment å operere i en spesiell hellig bygning på visse dager. Gud fødte ikke menigheten i tempelet eller synagogen. Han startet den i et stort hjem ved å døpe mennesker i Den Hellige Ånd, slik at de øyeblikkelig begynte å fungere sammen og dele Guds liv ut til verden rundt seg. De gjorde det ved å lovprise Gud og tale om Hans storverk til mennesker som viste interesse for det Gud gjorde. De kom sammen i hjemmene hvor familien ble første sirkel der ekte menighetsliv ble demonstrert.

I hverdagen

Familien er hverdagens menighetsliv der foreldre, barn og venner lærer å frykte, elske og tjene Gud sammen. Ekteskapet er Guds kontinuerlige demonstrasjon av forholdet mellom Kristus og menigheten. Ingen ting i hele universet er vakrere enn et ekteskap som fungerer etter Guds vilje. I et enkelt forhold mellom mann og kvinne demonstreres universets største hemmelighet. Hele himmelen ser fram til dagen da Jesu brud er klar og ekteskapets egentlige betydning

blir demonstrert for all skapningen. For et privilegium kristne menn og kvinner har som kan få innsikt i dette².

Menigheten er ment å fungere i alle livets situasjoner, på alle steder. Det er mennesker som fungerer sammen i Den Hellige Ånd. Samlinger og gudstjenester er en viktig, men veldig liten del av menighetens liv. Menigheten er mennesker som er tilstede i dagliglivets forskjellige situasjoner for å vise Jesu kjærlighet. Mennesker som lever for å gjennomsyre alle deler av samfunnet med Guds liv og rettferdighet. Jesus kom ikke bare for å fornye tempelaktivitetene eller forbedre det som foregikk i synagogene. Han kom for å forvandle hele samfunnet. Verken Jesus eller disiplene levde fjernt fra dagliglivets utfordringer eller isolert fra det som skjedde i samfunnet. Alle hadde de lært seg et håndverk og kunne kommunisere med alle lag av folket. Kloster med munke og nonner, er en del av det religiøse forfallet i kirkehistorien og representerer på ingen måte Guds standard. Menigheten skal ikke være en religiøs ghetto eller en subkultur i samfunnet. For subkulturer er fornøyd med å overleve i skyggen av de dominerende trender i samfunnet. Menigheten er Guds svar til hele samfunnet, en motkultur som bringer Jesus inn i alle hverdagslivets situasjoner. Ekteskap, familie, arbeidsplasser og styresmakter blir gjenstand for Guds kraft som helbreder brutte relasjoner og bringer rettferdighet, fred og glede over alt. Enkeltmenneskers frelse er uhyre viktig, men Jesus vil

mye mer enn det. Han vil frelse og forvandle hele folkeslag, ja, hele verden.

Leg og lærd

Vi trenger å ta et oppgjør med uskikken å skille mellom legfolk og geistelige. Tendensen har vært å se på geistlige som åndelige eksperter og andre yrkesgrupper som mindre "åndelige". Mange frimenigheter drar med seg noe av dette der pastoren blir den salvede som vet alt. Dette har ført med seg at mange dyktige forretningsfolk og andre yrkesgrupper har følt på et åndelig mindreverdighetskompleks og ikke fått hjelp til å leve i den salvelsen Gud har for dem. Det er klart disse tendensene står i sterk motsetning til åpenbaringen av

Samlinger og gudstjenester er en viktig, men veldig liten del av menighetens liv. Menigheten er mennesker som er tilstede i dagliglivets forskjellige situasjoner for å vise Jesu kjærlighet. Mennesker som lever for å gjennomsyre alle deler av samfunnet med Guds liv og rettferdighet

menigheten som Jesu lege. En åndsfullt snekker har mer åndelig innsikt i hvordan Jesus skal bli synlig på hans arbeidsplass enn ti geistelige. En forretningsmann, en gravemaskinkjører og en prest har alle like viktige oppgaver og må gjøre sitt arbeide for Gud. Alle trenger en sal-

velse fra Gud for å representere Ham på den rette måten. Et ærlig arbeid er en tjeneste for Gud, altså en gudstjeneste. Arbeid var den første velsignelsen Gud ga til mennesket før synd kom inn i verden.³ Arbeid blir aldri framstilt som uåndelig i Bibelen. Faktisk blir vi introdusert for tanken om arbeid, før vi hører om tilbedelse i Bibelen. Dette fordi arbeidet vårt skulle være en del av vår tilbedelse av

Gud. Nå arbeidet gjøres for Herren, er det selvsagt at vi kommer sammen til gudstjeneste for å dyrke Gud i felles beundring og tilbedelse.

Berøre samfunnet

Det er interessant å legge merke til at den største vekkelsen Norge har opplevd, i stor grad berørte næringslivet. Hans Nilsen Hauge stod for en samfunnsforvandlende kristendom. Den åndelige forvandlingen førte mange fra datidens bondestand inn i nye områder i næringslivet. De ikke bare ledet mennesker til Gud, de skapte også nye arbeidsplasser i et samfunn som hadde gått seg fast i tradisjonelle næringsmønstre. Vi vil se at vekkel- sen som kommer, også skal prege alle deler av samfunnet. Igjen vil Gud reise opp gudfryktige og kreative mennesker som vil være til velsignelse for byen og landet. Guds plan er å fylle hele jorden med sin herlighet⁴. Han vil gjøre det gjennom oss.

Hver eneste kristen er satt til å ære Gud ved å gjøre et godt arbeid uansett hvilken oppgave en har. Selve arbeidet utfører vi for Herren. Videre er jeg plassert på den arbeidsplassen for å representere og demonstrere Jesus. Jeg er hans ambassadør og et uttrykk for hans liv. Jeg er plassert der for å hjelpe mennesker til å se hvem Jesus er og være en kanal for Guds velsignelse for hele arbeidsplassen.

Menigheten var aldri ment å være en religiøs institusjon. Menigheten er mennesker som er døpt med en ånd til å fungere sammen som et legeme. De fungerer sammen og elsker hverandre slik Jesus elsket oss. Menigheten er Guds redskap for å bringe Guds rike ut til mennesker. Guds rike er Jesu vidunderlige herredømme som viser seg i rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd. Jesus sammenlignet Guds rike med surdeig, med lys, med salt, med såkorn. Alle disse elementene må være i kontakt med verden rundt seg for å fungere. Surdeigen

gjennom syr sine omgivelser, lyset skinner på omgivelsene, saltet bevarer og gir smak til sine omgivelser, mens såkornet spirer i de rette omgivelsene. Menigheten er kalt til å erstatte det som nå råder i samfunnet med Guds rike. Det betyr rettferdighet, fred og glede på alle områder. Siden Guds rike er i Den Hellige Ånd, betyr det at Guds følbare nærvær kommer der du er. La oss leve for Jesus der han har plassert oss.

Kristen ghetto

For å motvirke tendensen til å få kristne ghettoer bør vi tørre å stille spørsmål ved en del "kristne" aktiviteter. I stedet for å drive mange aktiviteter

som knapt nok når menighetens egne barn og voksne, bør vi som kristne engasjere oss i aktivitetene i nærmiljøet for å bringe Jesu liv ut der menneskene er. Engasjement i idrettslaget gir deg tid sammen med egne barn

og naboer som trenger kontakt med kristne. Kristne menigheter bør være restriktive i å drive egne aktiviteter og heller oppmuntre alle til å bruke tid i sitt nærmiljø, med mindre at det vi tilbyr virkelig møter et følt behov hos verden rundt oss. Å starte egne kristne skoler kan være rett i en del situasjoner, men slett ikke alltid. La oss passe oss for en defensiv "beskyttelsestankegang" i stedet for en erobrende Guds rike tankegang. Noen steder kan vi gå inn og prege den offentlige skolen, mens vi andre steder trenger nye alternative skoler. Jeg ser for meg kristne som lever menighet ved å møtes i hjemmene for å bygge hverandre opp og sammen når ut til mennesker som ikke kjenner Jesus. Disse gruppene kommer så sammen på søndagen for å tilbe Gud og høre hans ord. Resten av tida lever vi bevisst for å berøre de som enda ikke har sett hvem Jesus virkelig er. Uten et klart fokus utover til en døende verden, vil vi få kristne ghettoer der vi har hendene fulle

med å såre og reparere hverandre, mens verden utenfor oss er på vei mot fortapelse. Dette går også igjen i ekteskap der en lever for seg selv og ikke sammen bringer velsignelse til andre. Jesus ga oss et nytt bud, at vi skal elske hverandre slik han har elsket oss. På det skal alle se at vi er hans disipler. Kjærligheten til hverandre har et større mål enn at vi skal ha det godt. Verden rundt oss skal se Guds frelse!

Tekst: Noralv Askeland

- 1 Joh.10,10
- 2 Ef.5,17-33
- 3 1.Mos.1,28
- 4 Hab.2,14

Å forstå tida vi lever i

Det er viktig at vi som kristne forstår tida og samfunnet vi lever i så vi kan fullføra vårt gudommelege oppdrag. Vi er i verda underlagt dei same lover og vilkår som alle andre menneske. Vi vert påverka av trendar og motar av ulike slag, og dei gjeldande verdinormer i samfunnet har lett for å verta våre. Likevel må vi aldri gløyma at vi ikkje er av denne verda, vi høyrer heime i den komande verda – det evige Guds rike.

Vi treng ei rett forståing av tida og samfunnet vi lever i

Aleva som borgarar av to verdar skaper spenningar i den kristne, mellom kristne og mellom kristne og ikkjekristne. Kristne menneske har opp gjennom tidene valt ulike måtar ånta verda på. Nokre har trekt seg unna for å ha minst mogeleg kontakt med verda, andre har drive krig mot alt denne verda stå for, og atter andre har late verda, med sine skiftande normer og verdar forma si tru og bibelforståing. Jesus bad ikkje om at Gud måtte ta oss ut or verda, men at han måtte vara oss fråalt det vonde i verda. Han late læsveinane sine at dei var lyset og saltet i verda, at dei var redninga for verda. Difor sendte han dei ut for ågjera alle folkeslag til hans læsveinar. Han late dei ikkje åleva i ein religiø getto, men i den verkelege verda. Ved sitt dæme syntte han dei at dei burde ta del i menneskelivet i alt sitt mangfald. Jesus brydde seg om folk, men tok lite omsyn til menneskelege grenser.

Han let seg ikkje setjast i bånd. Han gjekk i fine selskap hjå dei religiøse rettruande og fromme, men sa heller ikkje nei til å eta og drikka i lag med syndarar og tollarar. Han kunne gjera det av di han kjende folk og visste kva dei trong mest av alt: kjærleik. Eller kan henda endå viktigare var det at han visste kvifor han var komen til verda. Han kjende Guds vilje for livet sitt, han visste at han hadde eit oppdrag å fullføra, - eit arbeid å gjera.

Vi kan bare tolka det vi ser i tida og samfunnet rett, om vi kjenner Guds plan og hensikt for verda vi lever i. Å forstå at Gud har ein plan, som han arbeider etter og som vil verta fullført, er ein nøkkel i seg sjølv til å kunna forstå det som hender i verda. Bibelen seier at Gud gjennomfører alle ting etter sin plan og vilje (Ef.1,11). Det vil seia at historia har eit mål. Med dette som utgangspunkt vil vi kunna sjå Guds finger der vi elles bare ville ha sett djevelen! Gud hadde ein plan med å skapa verda og alt som er i henne. At ein fiende har sått ugras i åkeren, at ein vond motstandar gjera alt han kan for å motarbeida Guds gode plan, kan likevel ikkje endra Guds forsett eller hindra han å gjera det han har sett seg føre. At den vonde finnest og tilsynelatande har så stort spelerom som han synest å ha, gjera det ofte vanskeleg for oss å forstå korleis Gud kan få gjennomført alt han har sagt han vil gjera. Når vi les dei siste sidene i Guds bok, ser vi at alt likevel endar slik Gud har sett seg føre – i herlegdom!

Det vil hjelpa oss å forstå det som hender i verda om vi kjenner Guds apostoliske og profetiske no-ord. Gud seier at han ikkje gjera noko utan at han har openbara sitt råd, sin plan, for tenarane sine, profetane (Amos 3,7). Det nye testamente seier at i denne tida vi lever i no, har Gud openbara den løyndomen som i tidlegare ætter har vore løynd for sine heilage apostlar og profetar (Ef.3,2-11).

Dei er berarar av ei forståing av Guds plan med kyrkja som Jesu lekam som alle andre kristne treng å få del i. Apostlar og profetar har ei gåve frå Gud til å forkynna Guds ord og evige råd inn i si notid, som er så viktig for å kunna forstå kva Gud gjera i vår tid.

Den som har øyro, han høyre kva Anden seier til kyrkjelydane! (Op.2,7,11,17,29; 3,6,13,22). Det Jesus ønskte å seia til kyrkjelydane i Litle Asia vart formidla gjennom apostelen Johannes. På same måte treng vi åndeleg dømekraft til å ta imot frå apostlar og profetar som forkynner Guds ord til kyrkjelydane i vår tid. Vi treng framfor alle ting å høyra frå Gud for å kunna forstå hans vurdering av stoda og gjera hans vilje så alle ting kan koma i rett skikk.

Dersom vi lever i frisk salving og openbaring – lydndad – ser vi kva Gud gjera (Joh.5,19-20). Når vi lever nære Gud og forstår kor avhengige vi er av Den Heilage Ande, vil vi sjå på det som hender i verda i eit nytt lys og kunna forstå det som kan sjå uforståeleg ut.

Å forstå si gjestingtid

Vi les i Det gamle testamente om dei mange gruppene som samla seg rundt David for å gjera han til konge. Dei hadde ulike ting som sermerkte dei og som gjorde at dei vart til hjelp for David så han kunne tena Guds plan i si levetid. Om Jissakars søner står det at dei skjønnte seg på tidene så dei visste kva Israel hadde å gjera (1.Krøn.12,32). Eg trur at det som står om Jissakars søner er veldig viktig for oss å fatta. Dei skjønnte seg på tidene og dei visste kva som var rett å gjera. Det er ikkje nok å kunna analysera tida og samfunnet vi lever i, vi må kunna trekkja dei rette slutningane av kunnskapen vår. Det er dette som i Bibelen kallast visdom, å kunna gjera det rette! Ei rett forståing krev rett handling! Her treng vi hjelp frå Den Heilage Ande til sann innsikt

og ferdige gjerningar sårbeidet våt kan bera frukt som varer.

Jesus gråover Jerusalem og det jdiske folket som ikkje skjåte si gjestingstid (Luk.19,44). Dei forstod ikkje at dei levde i ei tid dådet profetiske ordet gjekk i oppfylling rett framfåe augo deira. Difor tok dei helle ikkje imot det Gud gjorde i deira levetid. Dei audmjuka seg ikkje, dei vende ikkje om. Difor fekk dei ikkje del i Guds velsigning, fordi dei ikkje skjåte seg på si gjestingstid. MåGud sjåi nåde til oss såvi ikkje vert så sjåvtrygge at vi avviser Anden

fordi han kjem påein annan måe enn den vi hadde forestilt oss. Ester var ei ung jente, som med livet som innsats, redda eit heilt folk fråundergang. Ho hadde fått dronningrang og kunne vel ikkje någare menneskeleg tala. Ho hadde all grunn til åvaka over si stilling og ikkje setja si framtid påspel ved vågale tiltak. Dåho fekk høra om dei vonde planane om åutrydda folket hennar, vart ho forfåe og lamslegen. Om ho ikkje gjorde noko, ville nok ho å verta eit offer for ugjerningsmennene som ville øde-

leggja folket hennar. Gud kunne nok ha funne ein annan måe åberga folket, men likevel kunne ho og hennar å verta utrydda. DåMordekai, fosterfaren og onkelen hennar sa: "Kven veit om det ikkje er med tanke på ei tid som denne at du har fått dronningrang" (Est.4,14), visste Ester kva ho hadde å gjera. Ho innsåg at

Apostlar og profetar har ei gåve frå Gud til å forkynna Guds ord og evige råd inn i si notid, som er så viktig for å kunna forstå kva Gud gjer i vår tid.

ho var plassert av Gud der ho var i si høge stilling, ikkje bare for sjålv å nyta alle dei privilegia ho hadde, men for å fremja Guds sak. Ho visste at ho, for ei tid som denne, måtte vera villig til å ofra alt for å berga dei utvalde. Må Gud hjelpa oss til å skjåna kva tida i dag krev av oss.

I dommarboka les vi om mange vanlege menneske som gjorde storverk. Dei vart bergingsmenn som fria folket frå øydeleggjande undertrykking. Desse kvinner og menn har gått inn i historia som heltar. Når vi ser nærare etter, finn vi at dei har ein ting felles ut over det å vera vanlege folk som ikkje på nokon måte skilde seg ut reint menneskeleg. Ehud, Sjamgar, Debora, Gideon, for å nemna nokon av dei, har det til felles at dei for-

stod kva tida kravde av dei då Den Heilage Ande kom over dei. Dei greip det høvet dei vart gjevne. Dei brukte det som var for handa. Dei utnytta det kvardagslege til å gjera storverk. Bodskapen deira til oss i dag er: Carpe Diem – Grip Dagen!

Mange menneske skal finna frelse i vår tid

Vi opplever ei ny gjestingstid frå Herren. Ei ny bølge av Guds nærvær reiser seg i desse dagar. Bølgja stig, ei ny rørsle har starta, ei ny tid vert født, det er oppdrift – framdrift! Det er tid til å ri den nye bølge av Guds velsigning og nærvær. Herren har stege ned, han gjestar sitt folk. Han har kome som svar på bønn. Han har kome for å gjera det han har lova. Mange menneske skal finna frelse i vår tid! Vi har grunn til å venta vekking, men ikkje venta at det skal verta som i "gamle dagar". Folk skal verta frelst i hopetal, men det treng ikkje verta ved store vekkingssmøte som før i tida. Om mange nok kristne vitnar og vinn ein for ein, vert det fort store tal! Lat oss ikkje spekulera i koss ting skal henda, men trufast gå til menneske rundt oss med Guds ord og Guds nærvær, så skal vi sjå varige frukter i form av ekte omvendingar.

Rette handlingar kjem av å høyra og forstå kva Anden seier til kyrkje-lydane. Det er ei enkel og fornuftig oppfølging av apostolisk forkynning,

lære og strategi. I det høge og heilage bur Gud, og hjå den som er knust og nedbøygde i ånda. Gud er til stades både i store og små samlingar, både i det høgtidelege og det kvardagslege. Vi treng å koma saman med alt Guds folk til store samlingar kor vi opplever den opphøge Gud som tronar på lovsongen frå sitt heilage folk, og vi treng å møta Guds nærvær hjå kristne søsken i eit tett og nært fellesskap. Høgtidstemd glede i store gudstenester for heile menigheten og den ekte og sprudlande gleder over kva Gud gjer mellom oss i dei nære forholda i cellegruppa, er to sider av same sak og er begge to like nødvendige for framgang og vokster.

Apostolisk strategi

Gud har gjeve oss strategien: multiplisering ved at kvar kristen forkynner for ein ny kvar veke. Det vil føra til vokster. Når vi bryr oss nok om menneske til å forkynna evangeliet for dei, vil menneske verta frelst. Evangeliet om krossen er Guds kraft til frelse, og dette er den måte Gud har sett seg føre å gjera ting på: å frelsa dei som trur forkynninga av Jesu død og oppstode. Det finnest ingen annan veg til frelse enn å høyra ordet om krossen og ta imot i tru. Utan forkynning av evangeliet kan ikkje menneske verta frelst!

Sjølvsagt må forkynninga førebua gjennom inderleg bønn og understrekast av kjærleikshandlingar. Livet vi lever ropar så høgt at folk ikkje høyrrer kva vi seier, om det ikkje er samsvar mellom liv og lære. Det må vera Kristi kjærleik som tvingar oss eller driv oss til å gå til våre medmenneske med evangeliet. Utan ekte kjærleik til folk vil orda våre bare vera som ein ljomande malm eller klingande bjølle. Det er når kjærleiken gjer oss oppfinnsame så vi møter praktiske behov hjå folk at vi opnar både øyra og hjarta for budskapet vi har fått å forkynna.

Den apostoliske strategien for vår tid kan samlast i dei fem T-ane: Vi vil heile tida tala til Gud om våre medmenneske for å TALA evangeliet til menneske der vi ferdast, både på arbeidsplassen og i nabolaget. Vi vil TILBE Jesus når vi er åleine og når vi kjem saman med andre kristne både i og utanom gudstenester og cellegruppesamlingar. Vi vil TILHØYRA

kvarandre i eit trufast og jordnært fellesskap på tvers av alle menneskelege skilje. Vi vil ta ansvar for å TRENA nye kristne til å verta sanne og mogne læresveinar som vinn venner og kameratar for Jesus. Vi vil TENA våre medmenneske med Guds kjærleik overalt kor vi går og la dei åndelege gåvene vera i bruk slik at folk får sine behov møtt.

Vilkår for å få full utteljing av det vi gjer Jesus talar om å bera god frukt, - mykje frukt og frukt som varer (Matt.7,17-19; Joh.15,2,4,5,8,16). Han gjer det også klart at god frukt kjem av å leva i livssamfunn med han. Skilde frå han kan vi ingenting gjera, for frukt kjem ikkje av våre aktivitetar og velmeinte gjerningar. Det går an å gjera mykje godt, og likevel

Kristi lekam. Fruktbar teneste kjem av eit rett forhold til Jesus. Å vera til velsigning og oppbygging for andre, er å gjera det vi er sett til å gjera. Det er å finna den rette funksjonen – den oppgåve ein er kalla og utrusta til å gjera. Det er å arbeida ut av kvile, det er å la Gud få utfalda sin styrke gjennom oss. For å kunna leva slik, er det nyttig å stilla seg sjølv desse spørsmåla når ein er for Guds åsyn i bønn:

- Kva har eg fått nåde til å gjera?
- Kva er eg salva til?
- Kva tek dei andre imot av meg?
- Kva krev stoda av meg?
- Kva vil Gud eg skal gjera?

2 Å ha eit rett forhold til andre kristne

Der er klare grenser for kva eit men-

Nyttelaust strev:

- Å gjera eit arbeid for Jesus
- Å gjera noko for Jesus
- Å venta at andre hjelper til med å gjera noko for Jesus
- Å arbeida så hardt ein kan for Jesus på alle område
- Å gjera alt ein kan for at Guds nærvær skal koma
- Å få noko til å skje for Jesus - å hjelpe han
- Å ha det så travelt for Herren at ein vert irritert når andre ikkje er like travle
- Å gjera plikta si jamvel om det går ut over forholdet til andre menneske
- Å først og fremst vera fokusert på det som må gjerast

Fruktbar kvile

- Å koma inn i Jesu nærvær - stiga fram for Gud
- Å sitja ved Jesu føter for å høyra kva han vil seia
- Å skoda inn i Jesu Kristi herlege åsyn og venta at han kastar glans over livet
- Å leggja av alle bærer og kasta alle suter på Han som kan gjera meir enn alt
- Å ta imot av hans nåde og kraft - venta at Jesus gjer alle ting vel
- Å opna hjarta og la han røra ved oss på sin milde og mjuke måte
- Å kvila i Jesu kjærleik og vera eit barn på Fars fang
- Å gjera Jesu vilje frå eit hjarta som flyt over av glede over hans nærvær
- Å først og fremst vera fokusert på Jesus - livsens opphav og kjelde

få lite utteljing av innsatsen. Eg vil no nemna tre vilkår for å få gode resultat av arbeidet vårt.

1. Å ha eit rett fokus på Jesus

Frukt er heilt naturleg for den som lever i livsfellesskapet med Jesus. Vi ser dette synleggjort i forteljinga om Marta og Maria. Marta var oppteken av arbeid som måtte gjerast for Jesus, medan Maria var oppteken av Jesus. Vi kan gjera denne oppstillinga... (Se ramme). Med andre ord handlar det om å finna sin rette plass på

neske kan gjera åleine, men det er ingen grenser for kva vi kan gjera saman (sjå 1.Mos.11,6). Å vera eitt i Jesu lekam og tala det same språket – kjærleiksspråket – vil gjera oss i stand til å utføra storverk. Vi treng kvarandre. Vi treng å vera på rett plass i forhold til kvarandre. Guds kyrkje, Jesu lekam, er ein organisme og ikkje ein organisasjon. Likevel ser vi at alt liv organiserer seg og former nettverk av celler som har ein funksjon saman.

Det trengst i dag ein ny organisering

av kreftene, vi treng eit nytt og djupare samarbeid mellom kristne for å verkeleggjera ein felles visjon om vekking og stor innhausting for Guds rike. Ved å samla kreftene og bruka ressursane rett i samsvar med ein apostolisk strategi, kan vi sjå heile bygder, byar og nasjonar verta omskapa. Ingen kristen kan gjera dette åleine, heller ikkje ein forsamling åleine. Vi er alle avhengige av kvarandre.

I Bibelen ser vi at samhald gjer Guds folk sterke og at samhandling ber rik frukt. Når Guds folk lever fredeleg saman, då flyt den gode salveolje som er på Kristus – Han som er Salva – ned på oss alle. Då byd Gud velsigning og liv å vera hjå oss i alt vi gjer så vi kan lukkast i alt vi tek oss føre. Når to og tre er samde om å be om noko, då gjer Gud under! Når vi har éin tanke og er eitt i hjarta og hug, vil Guds nærvær synleggjerast mellom oss på måtar som overgår det vi les om i Apostegjeringane!

Når vi står saman på rett måte og lever i rette forhold til våre kristne søsken vil vi kunna:

- utfylla kvarandre
- skjerpa kvarandre

- utvida kvarandre
- mangfoldiggjera kvarandre

Då vil det vera vokster og framgang på brei front, og alle forsamlingane i ei bygd eller ein by vil veksa. Når kristne er eitt og elsker kvarandre vil verda tru, seier Jesus. Vi lurer oss sjølve om vi trur at Guds rike kan gå fram om vi kristne slåss mot kvarandre i staden for å stå skulder til skulder i kampen mot dei nedbrytande kreftene.

3 Eit rett fokus på misjonsoppdraget

Saman har vi som kristne fått eit misjonsoppdrag som gjeld heile verda og omfattar alle folkeslag. For å kunna fullføra oppdraget må vi stå saman, og vi må ta til der vi bur og gjera dei som høyrer til vårt nettverk til læresveinar.

Det ligg på Guds hjarta at alle menneske skal verta frelste! Han vil ikkje at nokon skal gå fortapt. Difor sende han Sonen sin, den einborne, så kvar den som trur på han ikkje skal fortapt, men ha evig liv. Menneskesonen kom for å leita etter det som var fortapt, og frelsa det (Luk.19,10). Hausten er stor, grøda er rikeleg, seier han,

men arbeidarane er få.

Det første vi må gjera er å be Gud driva ut arbeidarar, seier Jesus. Det er å be om at alle kristne forstår oppdraget som Jesus har gjeve oss. Det er å be om at alle kristne ser ansvaret dei har for at menneske rundt dei skal verta frelst. Det er å be om at alle kristne må forstå at ordet om krossen er den einaste Guds kraft til frelse. Det er ikkje frelse i nokon annan enn i Herren Jesus Kristus. Å be Gud driva ut innhaustingsarbeidarar, er å be om at vi som kristne vert gripne av Gud hjartelag og hans kjærleik til menneska, så vi legg livet vårt ned for å vinna dei for Jesus.

Apostelen Paulus seier at vi framfor alle ting skal bera fram bønner, forbønner og takk for alle menneske (1.Tim.2,1-6). Å be for dei ufrelste er vårt første ansvar og må ha første-plassen framfor alle andre ting vi gjer som kristne. Utan bønn kan ikkje misjonsoppdraget fullførast! Det er Jesu strategi at vi skal tala til Gud om menneska rundt oss før vi talar til dei om Gud! Paulus seier: "Eg ber på ei stor sorg og ei stendig liding i hjarta mitt. For eg skulle ynskja at

eg sjølv var bannstøytt og skild frå Kristus, bare det hadde gagna mine brør og landsmenn" (Rom.9,1-2). "Brør, mitt hjartans ynske og mi bøn til Gud for dei er at dei må verta frelste" (Rom.10,1).

Det Paulus her seier er vanskeleg å fatta fullt ut, men ein ting sit vi att med, han hadde eit brennande ønske om at hans landsmenn skulle verta frelste. Den nøden han kjende for frendane sine, dreiv han inn i inderleg bønn frå djupet av hjarta. Faktisk var det slik at det samlande fokus for alt Paulus gjorde var å vinna menneske for Jesus! Alt han gjorde hadde dette målet, at folk skulle verta frelst. Høyr kva han seier:

Endå eg er fri og ikkje træl for nokon, har eg gjort meg til træl for alle for å vinna så mange som råd. For jødane har eg vore som ein jøde, så eg kan vinna jødar. For dei som er under lova, har eg vore som ein som er under lova, så eg kan vinna dei, endå eg sjølv ikkje er under lova. For dei som er utan lov, har eg vore som ein som er utan lov, så eg kan vinna dei, endå eg ikkje er utan lov for

Å be for dei ufrelste er vårt første ansvar og må ha førsteplassen framfor alle andre ting vi gjer som kristne

Gud, men bunden av Kristi lov. For dei veike har eg vorte veik, så eg kan vinna dei veike. For alle har eg vorte alt, så eg i det minste kan frelsa nokre. (1.Kor.9,19-22)

Alt gjer eg for evangeliet skuld, seier han. I dag kallar Herren folket sitt til å ha det same fokus for alt dei gjer. Han ønskjer at vi skal leggja bak oss alt det kjøtelege og barnslege så vi kan gløyma oss sjølv og heller samla oss om misjonsoppdraget. Ved samla innsats og konsentrert bønn kan vi sjå bygder og byar venda om til Gud!

Når Paulus skriv til den nære medarbeidaren sin, Timoteus, seier han noko interessant: "Gjer ein evangelists gjerning og fullfør di teneste!" (2.Tim.4,5). Det verkar som om han seier at ein bare kan fulløra si teneste når ein gjer ein evangelists gjerning. Grunnen til dette må vera at misjonsoppdraget gjeld alle kristne og det å vinna menneske for Gud må ligga i botn i alt vi gjer. Same kva teneste vi har, denne tenesta kan bare fullførast om vi også gjer ein evangelists gjerning!

Konsentrasjon om ein ting!

Jesus seier at ein ting er nødvendig, at vi må velja den eine gode delen, at vi må konsentrera oss om han – Menneskesonen som gav livet sitt som løysepengje for alle menneske. David seier at han ber om bare ein ting, det er bare ein ting han lengtar etter og det er å skoda Guds herlegdom i Guds hus, å sjå Guds herlege nåde i kristne søsken. Paulus seier at ein ting gjer han! Han gløymer det som er bak og jagar mot målet og tøyser seg fram mot sigersprisen! Han ønskjer heilt og fullt å koma inn i det Herren kalla han til, å forkynna evangeliet til frelse for alle menneske!

Tekst: Erling Thu

Tilbedelse - menneskets viktigste arbeid

Mennesket ble skapt til å tjene Guds plan ved å bære gudsbildet ut blant Guds skaperverk, vokte skaperverket fra de ødeleggende krefter og videreutvikle det til Guds ære. Fordi mennesket sviktet i å gjøre det viktigste av alt, det som muliggjør å fullføre oppdraget, ble hele verden merket av de ødeleggende krefter og lagt under forgjengelighet. Den naturlige tendensen i skaperverket ble med ett negativ eller selvødeleggende. Dødens krefter fikk innpass. Men Gud hadde heldigvis alt under kontroll. Fra før verdens grunnvoll ble lagt, hadde han sin plan klar om å gjenopprette alle ting og føre alle ting fram til fullending.

Mennesket Jesus Kristus stå helt sentralt i denne planen. Synd og forgjengelighet kom inn i verden med ett menneske, Adam. Liv og uforgjengelig herlighet kom gjennom ett menneske, Jesus Kristus. Adams synd var å sette seg selv først og derfor kunne han ikke tilbe Gud og gi ham tillitsfull lydighet. Jesus Kristus levde et liv i tilbedelse, det vil si et Gudsentrert liv. Akkurat som Adam ble han fristet av den gamle slangen, djevelen, motstanderen og tyven som bare vil stjele, myrde og dølge menneskeheten. Men utfallet av denne fristelsen ble en seierrik triumf fordi Jesus

Kristus satte Gud først.

Det første djevelen fristet Jesus til å gjøre, var å møte sine egne behov. Etter førti dagers faste kjente han sulten gnage og får høre disse forførende ord: "Er du Guds Sønn, så gjør disse steinene til brød!" Jesu svar viser hans hengivelse til Gud og viser at han ikke har noen planer om å søke sitt eget beste: "Mennesket lever ikke bare av brød, men av hvert ord som går ut av Guds munn." Han var en tilbeder og visste at livet utgår fra de ord Gud i sin nåde taler til mennesket. I takknemlighet anerkjente han sin avhengighet av

han som taler livets ord.

Deretter fristet djevelen Jesus til å kaste seg utfor tempelmuren for at Gud skulle gripe inn og vise for alle religiøse mennesker som var samlet der at han var Guds Sønn. Igjen ser vi at fristelsen går på å sette seg selv i sentrum, denne gangen riktignok i et religiøst sentrum, men likevel seg selv. Jesus lot seg ikke friste av utsiktene til å vinne status og anerkjennelse av mennesker, samme hvor fromme og religiøse de var. Svaret hans var helt enkelt: "Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve." Det er ikke menneskets oppgave å

prøve å framtvinge visse handlinger fra Gud. Menneskets ansvar er å til-litsfullt tilbe Den Allmechtige og ta imot fra hans hånd det han gir og gjøre alt det han ber oss om å gjøre.

Desperat prøver djevelen å friste Jesus med tilbud om makt og innflytelse om han bare ville falle ned og tilbe ham. Dette var selvsagt så grovt at Jesus byr djevelen å gå fra ham. Jesus var helt klar på dette, at som Menneskesønnen kunne han bare fullføre sitt oppdrag og gjøre den gjerning og det arbeid han var kommet

for å gjøre, om han satte Gud på førsteplassen ved å tilbe ham alene. Svaret han gav viser vei for mennesker i alle tider: "Herren din Gud skal du tilbe, ham og innen annen skal du tjene."

Gjennom hele sin tjeneste bevarte Jesus dette perspektivet på sitt

liv og sin tjeneste. Han sier: "Jeg er ikke kommet ned fra himmelen for å gjøre min egen vilje eller fremme mine egne interesser. Jeg er her for å gjøre hans vilje som sendte meg." Gjennom hele sitt liv demonstrerte han at han ikke søkte sin egen ære, men søkte ære for ham som hadde sendt ham. Tilbedelsen når sitt høydepunkt i Jesu liv når han kjemper i Getsemane og sier til sin Far: "Ikke min vilje, men din vilje skje!"

Hele den kristne kirke vitner om tilbedelsens sentrale plass i den kristnes tro og liv. Martyrene var villige til å ofre sitt liv for å kunne tilbe Gud. De forsto at det viktigste i livet er hvem jeg tilber. Det eller den jeg tilber viser hvem jeg er, hva jeg er verdt, hvorfor jeg er her.

Rett tilbedelse er en forutsetning for et rett liv, det er en forutsetning for å kunne arbeide og fullføre oppdraget fra Gud. Tilbedelsen forbereder oss for og istandsetter oss til utføre det arbeid vi er satt til å gjøre. Tilbedelse og takksigelse gjør at vi kan gripe tak i verden rundt oss, en hvilken som helst situasjon og ting, for å bearbeide og forvandle den til Guds ære. Uten tilbedelse vil vi gå Kains

vei, vil arbeide i verdens på hans måte og se den degraderes og ødelegges. Gjennom tilbedelsen får vi et rett perspektiv og kan tilnærme oss verden på rett måte for å forbedre og forskjønne våre omgivelser. Gjennom tilbedelsen av den eneste sanne Gud, setter den kristne kirke mennesker i stand til å forvandle verden.

Tilbedelsen gir troende mennesker en rett ramme for hele livet. Arbeidet finner derfor sin naturlige plass

Rett tilbedelse er en forutsetning for et rett liv, det er en forutsetning for å kunne arbeide og fullføre oppdraget fra Gud. Tilbedelsen forbereder oss for og istandsetter oss til utføre det arbeid vi er satt til å gjøre.

innenfor denne rammen av tilbedelse, av å gi ære til Gud.

Dette gjør at vi forstår hvor viktig arbeid er for Guds plan og for mennesket. Hele tiden er vi i vårt daglige gjøremål opptatt av å ta ansvar, forandre, fordele, vurdere og glede oss over resultatene

vi oppnår. Men som troende mennesker er alt dette gjennomsyret av takk, tilbedelse og ønske om å bringe ære til Gud, - dette fyller arbeidsdagen vår.

Likevel trenger vi visse tider med stille tilbedelse og høyløst takksigelse. Det er naturlig å la måltidene våre bli en slik tid hvor vi gir Gud takk for hans godhet og gir ham vår tilbedelse. Eller når vi står opp om morgenen, når vi møter en ny nådedag, hva er mer naturlig for en kristen enn å stige fram for Gud med takk og tilbedelse? Når vi kommer sammen til gudstjeneste begynner vi med å lovsynge, lovprise og tilbe Den Evige og Allmechtige Gud ved Jesus Kristus vår Herre. Eller når vi går til sengs, så sovner vi med takk til Gud på våre lepper.

Å tilbe Gud er det viktigste arbeid vi kan gjøre. Jesus lærte oss med sitt liv og sin død tilbedelsens seierrike kraft. Døden kunne ikke holde på ham som gjennom tilbedelse gav avkall på sitt eget for å gjøre Guds vilje. Gjennom paktsmåltidet har han gjenreist for oss det seksfoldige arbeidsmønster som skal forvandle verden. Brødet blir Jesu Kristi lege-

me, vinen blir paktens blod. Brutte mennesker blir lemmer på Jesu Kristi legeme, - brødet som gir liv til verden. Selvfrende liv blir bærebjelken i det inkluderende paktsfellesskapet som bringer himmel til jord gjennom sitt arbeid.

Tekst: Erling Thu

Menighetsplanting

- mange menigheter

“For at ingen skal gå fortapt”

Hver formiddag kl.10:30 blir det seminar med fokus på fungerende menigheter og jordnære cellegrupper som opplever vekst. Det blir festmøter hver kveld kl.19:30.

Blant Talerne finner vi: Keri Jones, Noralv Askeland, Erling Thu, Tony Ling, Reidar Paulsen, Øyvind Augland.

Påskekonferansen `02
Kristent Fellesskap i Bergen 27.- 31.mars

Sommerkonferansen `02
Bibeluken på Kleiva Landbruksskole, Sortland 3.-7. juli

Sommerkonferansen `02
Gjennestad Gartnerskole, Stokke 17.- 22. juli

Kristent Nettverk

For mere informasjon og brosjyre:
Kristent Nettverk, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen - Tlf. 55 38 18 40 - Email: per.erik.olsen@kristent-nettverk.no

Synet på arbeid

I vårt moderne velstandssamfunn spiller jobb, karriere og arbeid en sentral rolle. Vi har vært gjennom en tid med forholdsvis høy arbeidsledighet, som likevel ikke kan sammenlignes med de problemer tidligere generasjoner har hatt, men er nå er det mulig for de fleste å få seg en jobb. Samfunnet er slik laget at menneskene må arbeide for å holde samfunnslivet i gang.

Hvorfor arbeid?

Vi møter krav om å arbeide på mange fronter. Skolegang og oppdragelse har som mål å sette oss i stand til å utføre et arbeid eller fyller en funksjon som er nyttig for samfunnet. Det er normalt å arbeide. Det er en del av livet. Det er en del av verden og samfunnet vi lever i. Arbeid er nødvendig for å tjene penger til å skaffe seg det en trenger og det en ønsker seg. Arbeid er en viktig del av livet for de fleste mennesker i vårt samfunn, men hvor mange har et gjennomtenkt forhold til arbeidet sitt? Arbeid bare er der, det er en del av den virkeligheten vi må forholde oss til!

Finnes det er kristent syn på arbeid? Vil det kristne synet på arbeid, om det finnes, ha noen praktiske konsekvenser? Vil en kristen utføre arbeidet på en bedre måte enn en ikke-kristen? Eller vil en kristen ta seg friheter som andre ikke ville gjøre? Finnes det en kristen standard på arbeid eller finnes det bare en god og

dårlig standard for utført arbeid som er den samme for alle mennesker?

I en undersøkelse blant unge mennesker fikk vi disse svarene om hvordan vanlige ikke-kristne ungdommer ser på arbeid og hva de mener er hensikten med arbeid:

- Arbeid er et nødvendig onde for å tjene til livets opphold. Hvile, underholdning og det å ha det gøy er idealet, alle typer arbeid (kanskje unntatt det en har store personlige fordeler av) er negativt og noe en helst vil unngå.

- Arbeid er et slags verktøy for å realisere sine drømmer, realisere seg selv. Hele hensikten med arbeid er å tjene penger for å kjøpe glede. Målet er å jobbe minst mulig og tjene mest mulig!

- Det gjelder å tjene mest mulig penger uten for store anstrengelser og forpliktelser.

- Arbeid er noe en må gjøre for å overleve.

- Jeg arbeider for å tjene penger og løsrive meg fra mine foreldre.

- Arbeid gir meg penger, en viss sosial status, mellommenneskelige kontakter og muligheter for å gjøre karriere og vinne respekt. Arbeidet er nødvendig for økonomisk trygghet.

- Jeg vil heller gå arbeidsledig enn å gjøre en "drittjobb".

Det sekulære syn på arbeid

Vi kan samle det sekulære syn på arbeid i fem punkter:

Arbeid er mitt middel til å realisere mine mål

Finnes det er kristent syn på arbeid? Vil det kristne synet på arbeid, om det finnes, ha noen praktiske konsekvenser? Vil en kristen utføre arbeidet på en bedre måte enn en ikke-kristen? Eller vil en kristen ta seg friheter som andre ikke ville gjøre?

Derfor må du sette deg mål, være fast bestemt på å nå målet og være utholdende. Suksess krever disiplin og kreativitet. Kreativitet er to prosent inspirasjon og nittiåtte prosent svette.

Vi former selv vår egen skjebne, vi har vår egen framtid i våre hender.

Å sette seg mål er livsviktig. Om du sikter på ingenting, vil du treffe hver gang! Vi trenger drømmer og visjoner som drivkraft til å realisere oss selv. Ikke la noe hindre deg, drøm og si: Hvorfor ikke?

Selvillit er en nøkkel i utdanning og arbeidsliv. Tro på deg selv og du har nesten

funnet! Godt begynt er halvt fullendt!

Suksess i livet er avhengig av suksess i arbeid

I samme grad som vi har en tilfredsstillende karriere kan vi se på oss selv som framgangsrike. Karriere er det viktigste målet i livet. Å være likt av medarbeidere og å ha et godt ekteskap og en god familie er veldig viktige ting, men karrieren kommer først. "Lykkes jeg i jobben, gjør jeg karriere, vil alle ha min anerkjennelse, mine penger, mitt navn og min deltakelse på deres lag." I sin ytterste konsekvens blir alderdom og pensjonisttilværelsen derfor skremmende fordi da er det slutt på karrieren!

Du kan si hvor framgangsrik noen er ved å se på deres materielle velstand, yrkesmessige anerkjennelse og stilling i samfunnet

Dette er bare en naturlig følge av foregående punkt. Det er disse ytre tingene som teller mest for mange

mennesker i våre vestlige, materialistiske samfunn. I vår tid, hvor det som regel er slik at både mann og kone tar del i yrkesliv og karriere, har penger fått enda større betydning enn før. Arbeid er ikke lenger bare nødvendig for å skaffe det en trenger for å forsørge barn og familie. Arbeid er nødvendig for å skaffe oss de ting vi ønsker, eller å sette oss i stand til å gjøre det vi drømmer om. Penger kan skaffe oss mye gøy og spenning, men framfor alt anelse og anerkjennelse blant venner og kjente.

Du må gjøre det som kreves for å få jobben gjort

Jobben og karrieren går foran alt, - til en viss grad. Det er jo nødvendig å tilpasse seg. Det er markedet som bestemmer, vi må gi markedet det det vil ha. Når det stilles krav til effektivitet og produktivitet for å fylle kvoter og budsjett, kan en ikke tenke på sine egne private verdier. Kravene er store, markedskreftene

Å sette seg mål er livsviktig. Om du sikter på ingenting, vil du treffe hver gang! Vi trenger drømmer og visjoner som drivkraft til å realisere oss selv.

er sterke, skal vi overleve, må vi tilpasse oss og være villige til å gå på kompromiss når det gjelder egne verdier. Til og med verdikommisjonen vil holde opp toleranse og vilje til kompromiss som edle verdier!

Jeg går på arbeid for å tjene til livets opphold!

Dette høres ut til å være den harmløse innstilling til Ola Normann, gjennomsnittsarbeideren. Det er jo klart at det å tjene til livets opphold er en viktig side av det å arbeide, men er det god nok grunn i seg selv til å forklare eller rettferdiggjøre arbeid? Om dette er eneste grunn til arbeid, reduserer vi jobben vår til en egoistisk gjerning. Vi arbeider bare for å skaffe oss selv noe, alt er rettet mot oss selv, og det er verken det beste utgangspunkt eller mål for arbeidet.

En vurdering av det sekulære synet på arbeid

1. De holdninger vi har gjengitt ovenfor representerer forventninger til arbeid og en selv som er urealistiske.

Den subjektive opplevelsen av hva som er tilfredsstillende for en selv, gir en person uendelig mange alternativer. Det blir vanskelig å vite hvordan en skal velge det rette.

2. Selvrealisering høres fint ut i oppgangstider i den industrialiserte verden. Men hva gjør man i nedgangstider? Hvordan gjelder dette for eksempel for folk i den tredje verden? Når familien mangler mat, er det ikke da litt råflott å være opptatt av hvordan en føler i forbindelse med et arbeid?

3. Å være opptatt av at arbeidet skal være tilfredsstillende begrenser innsatsen i livet. Vi blir selv målet for alt og kan ikke gå ut over oss selv.

4. Det sekulære synet har en tendens å gjøre karrieren til en avgud.

5. Det sekulære synet har intet rom for Gud i sitt system

Det kristne synet på arbeid - Religiøse syn på arbeid

Vi skal se nærmere på to vanlige oppfatninger og holdninger til arbeid blant kristne mennesker. La meg først ta med noen synspunkt som kristen ungdom har gitt uttrykk for i forhold til arbeid:

- Hele hensikten med arbeid er å fullføre Guds plan.
- Som kristne kan vi finne glede, hvile og mening i arbeidet nå vi gjør det Gud vil.
- Vi er skapt til å arbeide. Gud har lagt ned forskjellige kvaliteter i oss og de er ment til å brukes.
- Det er viktig å arbeide for å kunne forsørge seg selv, kunne gi til Guds rike og velsigne andre.
- Mennesker trenger å arbeide for å leve. Hensikten er derfor å tjene nok penger til å leve. Bibelen snakker også om å bringe tienden av lønnen til Gud fordi den tilhører ham.
- Arbeide er noe de fleste må for å kunne klare å betale nødvendige ting. Det finnes forskjellige arbeid, noe gjør man for å tjene penger, andre for å hjelpe sine medmennesker. Jeg tror alle har godt av å arbeide, for gjennom arbeid lærer man seg trofasthet, pliktoppfyllelse og andre viktige ting. Gjennom arbeid får du utfolde deg selv og du lærer deg selv bedre å kjenne på noen områder. Arbeide er noe vi må gjøre for at samfunnet skal fungere og det er med på å binde mennesker sammen til en enhet.
- En Kristen utfører alt arbeidet sitt til ære for Gud. Han setter Guds bud og regler i verks når han arbeider, og setter Guds standard på det han gjør. En kristen utfører også arbeidet sitt for å velsigne andre, og prøver alltid å være til best mulig hjelp for sine medmennesker.
- En kristen skal jobbe hardt og være trofast og pliktoppfyllelse i sitt arbeid. Han skal bruke mye av fritiden til å jobbe i menigheten og tjene mennesker.
- Vi mennesker er arbeidere for Gud. Vi skal nåt i verden med evangeliet så alle folkegrupper får høre det.
- Jeg har funnet at en del ting er viktigere enn lønnen:

1. at du trives på jobben
2. at det er en mening med det du gjør
3. at arbeidsmiljøet er bra
4. at du blir respektert

- Hensikten med arbeid er å tjene andre med et villig sinn slik at jeg kan vinne mennesker for Gud. Litt penger er jo også greit å få, slik at jeg skal slippe å stjele.
- Vi skal arbeide fordi det er sunt å være inkludert i fellesskapet.

Du kan ikke tjene både Gud og mammon

Vi har alle hørt glødende misjonsappeller fra folk som i sin beste alder har hoppet av karrierekarusellen for å vie seg til misjonstjeneste og nå ønsker de å utfordre oss andre til å gjøre det samme. Eller det er ivrige ungdommer som er med på evangeliseringsteam og gir brennende vitnesbyrd om hvor fantastisk det er å tjene Gud på fulltid på den måten. Radikalt og utfordrende maler de kontrasten mellom å leve et "lunkent" eller "verdslig" kristenliv mot det å tjene Herren

ved å reise på team og være med på å evangelisere og vinne mennesker for Gud. Det å være "fulltids" arbeidere for Gud er det største og beste et menneske kan gjøre her i denne verden. Alle virkelige kristne burde gi opp alt for å følge Herren.

Det er egentlig fire meninger som ligger til grunn for dette synet. For det første dette at Gud er mer interessert i sjelen enn kroppen. For det andre at det som hører evigheten til er viktigere enn det som hører denne tiden til. For det tredje deler dette synet livet inn i to områder, - det verdslige og det åndelige. Det er den åndelige delen som virkelig betyr noe. Det daglige arbeidet har ingen verdi i seg selv. Arbeidet har bare den verdi at det hjelper oss å overleve og arbeid er en konsekvens av fallet. Den fjerde mening som ligger

til grunn for dette synet er at såkalt åndelig arbeid, som for eksempel det arbeid pastorer og forkynnere gjør, er mer verdifullt og mye viktigere for Guds plan enn vanlig arbeid.

Vurdering:

Dette synet skaper fire forskjellige hierarkier som bryter med den lære Bibelen gir om disse tingene.

- Sjel - kropp hierarkiet .
- Det evige - timelige hierarkiet.
- Det åndelige - verdslige hierarkiet
- Fulltids - vanlige folk hierarkiet

Følgene av dette synet er at kristelig fulltidstjeneste er best fordi det konsentrerer seg om menneskers sjel. Andre yrker vil så få verdi etter i hvilken grad en her kan gjøre noe for menneskers sjel. Derfor står hjelpeyrker som sykepleiere, leger, psykologer, lærere, sosionomer og lignende høyere i kurs enn industriarbeidere

eller kroppsarbeidere, mens pengefolk møter en blanding av misunnelse og frykt, for pengene er så skitne, børs og finans er så uåndelig som noe kan bli.

Dette synet glemmer at Gud skapte mennesket til en helhet. Mennesket

er ikke en ånd som har en sjel som bor i et legeme slik noen sier. I følge Bibelen er mennesket skapt av Gud som en sammensatt helhet bestående av ånd, sjel og legeme, og derfor er det legemlige og det fysiske gudvillet og godt. Bibelen sier at vår åndelige gudstjeneste er å bære kroppen fram for Gud som et levende offer (Rom.12,1). Det vil si at Gud vil at hele livet vårt med alt vi gjør med kroppen vår skal være et offer på hans alter, - til hans velbehag.

Når man deler livet inn i disse to adskilte områdene slik dette synet egentlig gjør, påvirker det folk negativt. Det skaper skyldfølelse hos dem som ikke klarer å komme seg ut i en fulltidstjeneste og en har mindre respekt for det arbeid en gjør enn det som rett er. En slik todeling av livet fører også til at mange trekker

Det å være "fulltids" arbeidere for Gud er det største og beste et menneske kan gjøre her i denne verden. Alle virkelige kristne burde gi opp alt for å følge Herren.

seg tilbake fra verden og stå i fare for å havne i en religiøs ghetto. Det kan også lett føre til at en slår av påkravene til det verdslige arbeid fordi det ikke er så viktig for Gud og en mister sin integritet og ender i moralsk kompromiss. Ikke-kristne mennesker vil bli skeptiske til den kristne tro når de møter slike holdninger og ser frøene av dette synet.

Det vanlige strategiske synet på arbeid

Dette er et syn som er ganske utbredt blant kristne mennesker. Enkelt kan vi si det slik at utgangspunktet for det strategiske synet på arbeid er misjonsbefalingen som en mener gjelder alle kristne. Alle kristne bør leve slik at de kan være lys og salt, at de kan vitne og fortelle om Jesus, at de kan forkynne og evangelisere gjennom sitt yrke og i sin fritid. Arbeid har derfor bare sin strategiske verdi ved at det gir rom for å vitne for ufrelste og kan skape kontakter som kan følges opp.

Det strategiske synet på arbeid vil som regel innebære:

Din verdslige karriere er verdifull når den sees i lys av den strategiske evangelistiske verdi. Det er jo slik at dess høyere opp du kommer i samfunnet, dess mer kan du påvirke omgivelsene med ditt kristne livssyn og øve stor innflytelse over mange medarbeidere under deg. Det har stor strategisk verdi at kristne mennesker innehar ledende stillinger i samfunns og næringsliv, både gjennom et direkte vitnesbyrd og ved å legge ting til rettes for kristen påvirkning og evangelisering.

Du bør egentlig begrense den tid du bruker på jobben din så du kan frigjøre mest mulig tid til til evangelisering og menighetsbyggende arbeid. Alle avgjørelser du tar når du planlegger din yrkesmessige karriere bør gjøres ut fra hvordan du kan bruke yrket ditt til å evangelisere. Velg yrker hvor du kommer mest mulig i kontakt med mennesker som du kan vitne for og påvirke til kristen tro.

De viktigste yrker for kristne mennesker er de yrker hvor man kan evangelisere. Det viktigste oppdra-

get som kristne mennesker har er å gjøre andre til disipler av Jesus og det er dette som gir et yrke verdi og status.

Guds arbeid i verden i dag er i hovedsak evangelistisk. Den viktigste grunn til at Gud møter fysiske og følelsesmessige behov hos folk gjennom helbredelse og under er enten at de skal få høre evangeliet og komme til tro eller at de skal bli istandsatt til å forkynne evangeliet.

Vurdering av det strategiske synet

Det er en god ting at dette synet fokuserer på misjonsbefalingen og understreker at evangelisering må ha en sentral plass i en kristens liv. Det er rett at alle kristne er kalt til å være med å utbre Guds rike ved å forkynne evangeliet og at dette må være høyt prioritert.

Likevel må vi si at dette synet også kommer til kort i det å gi arbeidet den rette verdi fordi det ikke gir et rett bibelsk perspektiv på arbeid. Vi vil grunnleggende med: Misjonsbefalingen omfatter mer enn evangelisering. Når Jesus sier at vi skal gjøre folkeslag eller nasjoner som de engelske oversettelse sier til disipler og lære dem å holde alt han har befalt, så innebærer det faktisk en kristning av hele nasjoner og folkeslag, - etniske grupper. Evangelisering er en viktig del av dette arbeidet, men misjonsbefalingen omfatter mye mer.

Livet består i mer enn evangelisering. Det blir for trangt om evangelisering blir målestokk for et vellykket liv. Ekteskap, familieliv, oppdragelse av barn, skolegang og utdanning kan ikke presses inn i en evangeliseringsramme uten å lide under det. Mennesket slik det er skapt av Gud har mange legitime behov som trenger å møtes og taes på alvor.

Arbeid er mer enn en plattform. Ef.6.5-8 viser oss klart og tydelig at arbeid er en god ting i seg selv, det

har sin egenverdi og ikke bare en strategisk verdi.

Vi skal arbeide som for Kristus og gjøre vårt beste for ham! Kristus er interessert i selve arbeidet vi gjør!

Vi må arbeide med gudfryktig integritet uansett om sjefen ser oss eller ikke. Arbeid er noe mer enn det som kan sees. Gud venter helhjertet arbeidsinnsats, noe som også en hver arbeidsgiver vil verdsette.

Arbeid er Guds vilje, det er noe godt i seg selv. Det arbeid som Paulus omtaler i Efeserbrevet, var det simpleste av alt arbeid på hans tid. Likevel så Gud på det med stor respekt og gav det verdighet. Det daglige arbeid, til og med slavearbeid, er en utvidelse av Guds arbeid.

Om arbeidet bare er en plattform for å evangelisere, vil vi ikke gjøre alt vi kan for å utvikle gavene og talentene våre. Vi vil hele tiden stå litt utenfor arbeidet, uten å gi oss helt med hjerte og sjel til jobben.

Vi skal arbeide som for Kristus og gjøre vårt beste for ham! Kristus er interessert i selve arbeidet vi gjør! Vi må arbeide med gudfryktig integritet uansett om sjefen ser oss eller ikke.

Synet på arbeid og livet i verden blir for trangt, som vi alt har sagt. Folk trenger arbeid med sine utfordringer, nødvendige produkt, gode resultat, estetisk og følelsesmessig tilfredsstillelse, lønn, de mellommenneskelige forhold, rutiner og lignende. Mennesket er mer enn ånd og sjel og har også andre behov som også er viktige for Gud.

se, lønn, de mellommenneskelige forhold, rutiner og lignende. Mennesket er mer enn ånd og sjel og har også andre behov som også er viktige for Gud.

Tekst: Erling Thu

Ikke av verden, men svært tilstede likevel

Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Matteus 5,14
- om å ha en åpen holdning til verden omkring oss.

Også denne lignelsen la han fram: "Himmelriket kan lignedes med et sennepsfrø som en mann tok og sådde i åkeren sin. Det er mindre enn noe annet frø; men når det vokser opp, er det større enn andre hagevekster og blir til et tre, slik at fuglene under himmelen kommer og bygger rede i grenene." Han fortalte dem enda en lignelse: "Himmelriket kan lignedes med en surdeig som en kvinne la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret." **Matteus 13:31 – 33**

Jeg skrev i brevet til dere at dere ikke skal ha noe å gjøre med folk som lever i hor. Jeg mente ikke alle i denne verden som driver hor eller som er pengegriske, ransmenn eller avgudsdyrkere. Da måtte dere jo gå ut av verden. Det jeg mente, var at dere ikke skal omgå en som går for å være en kristen bror, men lever i hor eller er pengegrisk, dyrker avguder, er en spotter, en drukkenbolt eller en ransmann. 1.Korinterbrev 5:9 –11

Senere var Jesus gjest hjemme hos Matteus, og det kom mange tollere og syndere og satt til bords sammen med Jesus og disiplene. Dette sáfarisene, og de sa til disiplene: "Hvorfor spiser mesteren deres sammen med

tollere og syndere?"

Men Jesus fikk høre det og sa: "Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. Gå og lær hva dette betyr: Det er barmhjertighet jeg vil ha, ikke offer. Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere." Matteus 9:9 – 13

...nemlig at Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og at han gikk omkring overalt og gjorde godt og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham. Apostlenes gjerninger 10:38

Hvor står du?

Hvordan vi kristne skal forholde oss til den verden vi lever i og samfunnet omkring oss, har vært og er et viktig spørsmål. Jeg vil peke på fire mulige måter å forholde seg til dette spørsmålet. De fleste kristne vil befinne seg i en av disse kategoriene.

1. Vi kan flykte fra verden og isolere oss, fordi verden ligger i det onde og fordi man ikke skal bli smittet av den synd som florerer der.

2. Vi kan ta del i verden, på verdens premisser, fordi vi har kommet til den oppfatning at mennesket egentlig vil godt og et humanistisk menneskesyn gjør at ord som "synd", "omvendelse" og "hellighet" føles ubehagelige.

3. Vi kan bli overmannet av verden. Da kan vi leve som gode troende, ikke i isolasjon, men heller ikke i begeistring for alt i verden som grunnleggende godt. Men når verden overmannet oss, da lar vi "dette livs bekymringer, rikdommens bedrag og lysten på alle andre ting

kveler ordet, så det ikke bærer frukt". Vi er det Darrow Miller (se presentasjon av boken "Discipling Nations" annet sted i dette bladet) kaller "ubevisste kristne".

4. Vi kan forandre verden, ved å engasjere oss i mennesker og samfunn, men uten humanisme eller materialisme. Vi kan da være "bevisste kristne". Guds ord og Guds vilje får prege alle deler av livet, både tanker, holdninger og de verdene vi styres av. Et slikt liv kan ikke unngå å forme sine omgivelser. Et eksempel på dette er Terje Gilje, som omtales i dette nummeret av FOLK, en mann som har latt Gud være Gud også i sitt "profesjonelle liv" og det preger måten han gjør jobben sin på.

Inkludering eller ekskludering?

Vi går ut fra at vi nå har tatt beslutningen om å være "bevisste kristne". Våre liv skal telle, for Gud og for mennesker omkring oss. Men hvordan forholder vi oss så, som "Guds rike – representanter", i møte med "denne verdens rike"? Det er nærliggende

å tenke konfrontasjon når Guds rikets verdier møter verdens. Og det er vel hovedinntrykket av måten vi kristne forholder oss til omgivelsene

på. Vi blir mest synlige i spørsmål omkring abort, moral og åndelige konflikter, for eksempel i møte med andre religioner eller når åndelige temaer taes opp i litteratur, film eller musikk. (Det siste eksempelet er debatten omkring Harry Potter-filmen.)

Kristenheten generelt ropte "fare, fare" da New Age-bølgen kom på 80

Vi lever i et religiøst søkende og åpent samfunn og evangeliet om Jesus er det endelige svaret på denne søken.

og 90-tallet. Det tok nokså lang tid før man forstod at denne bølgen av nyreligiøsitet var et uttrykk for en allmenn åndelig lengsel, og at døren var åpen for budskapet om Guds rike også. Selv om denne bevegelsen har fått andre uttrykk, er dette situasjonen fortsatt i dag. Vi lever i et religiøst søkende og åpent samfunn og evangeliet om Jesus er det endelige svaret på denne søken.

Som en del av dette bildet opplever man også at flere og flere forlater det som tidligere har vært allment aksepterte kristne normer og verdier, og menigheten har en tendens til å rope om forfallet i samfunnet. Etter hvert har flere forstått at den oppvoksende generasjonen, som ikke har så mye kristen tradisjon i bagasjen, er klare på en helt ny måte til å ta imot hele evangeliet. Budskapet om Gud som elsker verden nok til å bli et menneske som deg og meg, og ta på seg vår synd og våre sykdommer, er nytt for disse. Evangeliet er ikke heftet med de vrangforestillinger som den allmennreligiøse kristendommen deres foreldre vokste opp med hadde.

Det er ikke vanskelig å finne uttrykk i bibelen for en inkluderende holdning til verden. Vi har i forrige nummer av FOLK (4-2001) sett hvordan menneskets oppdrag fra begynnelsen av var å dyrke denne jorden og forvalte skaperverket og at dette oppdraget ikke har forandret seg. Abrahams ætt skulle være til velsignelse for alle folkeslag. Og Abrahams ætt er vi, Guds barn i kraft av troen på Jesus, verdens frelser. Paulus' undervisning i 1.Tim.2 om forbønn, er mye sitert de siste årene. Der lærer han oss å be for alle mennesker, og da spesielt de som er med og former samfunnet, "alle som har en høy stilling". Jeremia sjokkerte sine landsmenn i Israel da han formante de jødene som var tatt til fange og bortført til Babylon om å be om fremgang for byen! "Se til at den byen som jeg har ført dere bort til, må ha fred og fremgang, og be til Herren for den! For når det går den vel, går det også dere vel." Jer.29:7 Babylon er et av de mest gjennomgående uttrykkene for "verdens rike" som det motsatte av Guds rike, i hele bibelen. Du finner byen nevnt fra 1.Mosebok 11 til

Johannes Åpenbaring. Og da er det interessant at vi har en detaljert historie om en mann som levde i denne byen, var til velsignelse for hele folket og tjente Gud. Fortellingen om Daniel er et provoserende eksempel på en som ikke var av verden, men svært tilstede i verden!

Gudsmannen Daniel i denne verdens Babylon

Daniel er en Guds-dyrker blant avgudsdyrkere, en jøde blant hedningene, en kristen i verden, om du vil. Det første som slår en i historien om denne mannen er at han er der, midt i all elendigheten og tilsynelatende en del av elendigheten! Med det mener jeg ikke at han tok del i avgudsdyrkelse eller hedensk praksis, men han hadde tydeligvis ikke lukket seg inne i en synagoge, i en jødisk menighet eller i en jødisk ghetto, og folk omkring ham oppfattet ham som en av dem. I Daniel 4:9 presenteres han som "mester blant spåmennene", og kong Nebukadnesars oppfatning var at "de hellige guders

ånd" var i ham. Kongen hadde misforstått alt! Han trodde at det var avgudene som gav Daniel innsikt og åpenbaring. Kan du tenke deg situasjonen? De fleste kristne ville brukt all sin energi på å klargjøre forskjellen på deres Gud og avgudene, eller deres tro og andre religioner. De ville nektet å ha noe som helst å gjøre med denne drømmetydningen til kongen. Rundt om i Norge arrangeres noe som kalles alternative messer, en "salgsmesse" hvor alt som kan kalles "alternativt" presenteres. Her er alternativ medisin, alternative livssyn, astrologi, healing, ja, det meste. Kan du se for deg at du er til stede der? Tilbyr helbredelse, uten å skape skille eller avstand til de andre fordi du er en kristen? Blander deg med astrologene og spåkonene og blir brukt av Gud i kunnskapsord og profeti? Det er slik det ser ut til at Daniel fungerte!

Når Nebukadnesars sønn, Belaszar, har den skremmende opplevelsen med en hånd som skriver et budskap på en vegg, er det hans kone som

minner ham på Daniel, "lederen for spåmennene, ådemanerne, stjerntyderne og tegntyderne", som det står i Daniel 5:11. Videre står det at Daniel fikk denne stillingen fordi det fantes "en usedvanlig ånd, forstand og innsikt, evne til å tyde drømmer, gjette gæter og løse vanskelige spørsmål" i ham. Vi vet jo at denne "usedvanlige ånden" er den Hellige Ånd, men i babylonernes øyne hadde Daniel "en slik visdom gudene har". Og Belasar fant hjelp hos denne gudsmanen, slik hans far hadde gjort.

Men Daniel gjorde mer enn å tyde drømmer og løse vanskelige spørsmål. Han var også embetsmann med ansvar for styre og stell i Babylon. Da Dareios ble konge, gjorde han Daniel til en av tre riksråder, som kongens tilsynsmenn rundt om i landet stod til regnskap for. Dette arbeidet gjorde Daniel så godt at kongen ønsket å gjøre ham til den første lederen for hele statsadministrasjonen. Misunnelse og politiske intriger gjorde at Daniel, slik han hadde gjort det en gang tidligere, måtte vige livet for sin bekjennelses skyld. Men Gud frelser ham fra den visse død og Dareios gir påbud om at "Folket overalt i mitt rike skal ha ære for Daniels Gud og skjelve for ham."

Selv om Daniel tar så helhjertet del i å tjene og arbeide, forme og påvirke kulturen omkring seg, mister han aldri den sannheten av syne, at han ikke er av Babylon, men bare i byen, for en kort tid. Og til sist blir han kanskje den viktigste nøkkelen i å se jødene tilbakeført til sitt eget land.

Guds tjener, Josef, betjener Egypt

En annen mann, bortført fra sitt eget folk og land som Daniel, var Josef. Hvis Babylon er et symbol på verdens rike, er Egypt et symbol på rent menneskelig styrke og hjelp. Profeten Jesaja beskriver Egypt slik i Jesaja 31:1: "Ve dem som drar ned

til Egypt etter hjelp og setter sin lit til hester, som stoler på vogner fordi de er mange, og på hestfolk fordi de er sterke, men ikke vender seg til Israels Hellige og ikke søker råd hos Herren."

Men bortført til denne nasjonen blir Josef redningen og etter hvert den øverste i Egypt, etter Faraos. Ikke bare får han nåde til å tyde og forklare Faraos drøm, han får også visdom til å ordne matforsyningen i landet. Alle nasjonene omkring får hjelp gjennom Josefs styre i Egypt i den syvårsperioden hungersnøden varer.

Når brødrene til sist kommer for å kjøpe mat, kjenner de ikke Josef igjen. Han har blitt som en egypter i det ytre. Han snakker egyptisk, og for å skjule sin identitet forhandler han med brødrene gjennom en tolk. Han kler seg som en egypter, og de forstår ikke at det er deres egen bror de snakker med. Men selv om han har gått så langt i å bli en del av kulturen omkring seg, har han ikke på noen måte glemt at han nok er i "egypterverdenen", men ikke av den. Josef er faktisk mer bevisst på at Gud har lovet Abrahams ætt å få et eget land i eie enn brødrene, enda de har levd som hebreere (fremmede) og holdt seg i Kanaan, løfteslandet, hele tiden! Det siste Josef gjør før han dør er å sørge for, at når Gud frir folket ut fra Egypt, så skal hans levninger være med og på den måten skal han selv bli med til løfteslandet sammen med Guds folk.

Ikke av verden, men svært tilstede likevel

Vi ser at Gud aldri har vært redd for å involvere sine tjenere i verdens affærer. Tvert imot er det tydelig at Gud vil at hans folk skal involvere seg og være til velsignelse for alle mennesker. Der det er en religiøs interesse, har vi det beste budskapet. På alle menneskers åndelige spørsmål har vi svaret. Der det er behov

for styre, administrasjon og klokskap, har vi den samme "usedvanlige" Ånd som Daniel hadde. Der det er behov for hjelp og omsorg, rettferdighet eller fred, vil den samme Ånd gjøre oss til de beste. Der mennesker søker kunnskap, lærdom og innsikt, har vi igjen det beste fundamentet for all forståelse; den Hellige Ånd og Guds ord. De er der for å være virksomme, i oss, i verden, for verden, slik at Guds rike skal bli synlig for alle.

Det var dette som var planen for Abrahams ætt; å velsigne alle mennesker. Det var det Gud brukte så mange av sine menn og kvinner opp i gjennom historien til. Da Jesus sendte ut de 70 i Lukas 10, får de som sitt første oppdrag å tale fred. De skulle begynne med å velsigne. Der de kom, de oikos, det vil si, de miljøer, de kulturer, de nettverk av relasjoner de kom i berøring med, skulle de først og fremst velsigne.

På våre arbeidsplasser, på skolene, både som elever, studenter, og etter hvert som foreldre, i nabolag, i interesseorganisasjoner, i fagforeninger, i idrettslag og kulturorganisasjoner, er vi kalt til å velsigne. I det politiske liv, i administrasjon på kommunalt, fylkeskommunalt eller statlig nivå, ja til og med internasjonalt. I fredsarbeid, i nødhjelpsarbeid, ja, alle steder, og på alle måter, med den innsikt og styrke den Hellig Ånd gir, og det fundament Guds ord er, er vi ment å ta del. Vi er verdens lys. En by som ligger på et fjell kan ikke skjules!

Tekst: Stein Ørnhaug

Hva om Jesus ikke hadde blitt født?

Den amerikanske soldaten flirte godt da han møtte en innfødt som gikk rundt og bar på en bibel. Soldaten hadde havnet på en avsidesliggende stillehavsøy under den andre verdenskrig, han hadde endelig funnet en innfødt som kunne engelsk, og nå følte han seg ovenpå. -Vi som er utdannet har ikke noen tro på den boken lenger, sa han, pekte på Bibelen og gliste.

-Det er godt for deg at ikke vi sier det samme, svarte den innfødte, gliste tilbake og klappet seg på magen. For da hadde du blitt spist opp.

Det amerikaneren ikke visste, var at stammefolket på øya hadde tatt i mot Kristus bare få år tidligere. Omvendelsen førte til at befolkningen umiddelbart sluttet med sin kannibalisme. Uten å vite det, var den amerikanske ateisten fortsatt i live – takket være Jesus. I bunn og grunn er vi alle i samme båt som denne amerikaneren. Dersom Jesus ikke hadde blitt født, ville verden rundt oss sett helt, helt annerledes ut. Uttrykket 'han som fyller alt i alle' (Ef. 1:23) har fått synlige uttrykk, bokstavelig talt, under våre egne føtter!

Velkommen til en verden uten Jesus.

Tenk deg en verden uten sykehus,

skoler og barnehjem. Et rettferdig rettsvesen finnes ikke, heller ikke noe politi som kan beskytte de svake. Hver mann må verne seg selv og sine nærmeste. Kvinner, barn og en mengde slaver drepes og misbrukes på det groveste, uten at noen løfter en finger. Og videre: Her er ingen biler, mikrobølgeovner, CD-spillere og alt annet vi til daglig omgir oss med. Musikk eksisterer ikke, i hvert fall ikke i den form vi er vant til, heller ikke de store billedkunstverkene. Du sier kanskje at jeg overdriver - at dette er kristen propaganda. Det må du gjerne si, og jeg respekterer ditt synspunkt. Men ikke narr deg selv til å stoppe der. Gransk fakta med åpent sinn, og finn hvilke påstander som blir stående. Jeg vil nemlig snu på flisa, og påstå at det å fjerne Jesus fra historien er den verste historieforfalskning noe menneske kan utføre - og at de fleste av oss nordmenn allerede er blitt utsatt for slik propaganda. Om du ser i dypet av vår sivilisasjons historie, vil du finne at ingen enkeltperson, ingen konge, ingen folkevandring eller annen bevegelse på jorden har hatt større

betydning enn det Jesus Kristus gjorde og sa i løpet av en treårsperiode i Midtøsten for 2000 år siden! Jeg er ikke alene om å si dette. Keiser Napoleon, for eksempel, sa det slik: "Jeg søker fånyttens i verdenshistorien for å finne noen som minner om Jesus Kristus, eller noe som kan sidestilles med evangeliet". Tørt og nøkternt konstaterte han at ingen romersk keiser noensinne hadde fortsatt å regjere etter at han forlot denne verden. Med Jesus var det annerledes.

Trykkekunsten - for å mangfoldiggjøre Bibelen

La oss gå drøyt 550 år bakover i tid, til Strasbourg i Tyskland. Der finner vi en tysk gullsmed, som natt etter natt arbeider på si' med sin oppfinnelse; et sinnrikt apparat som kan støpe bokstaver og legge dem i rekkefølge, så de danner ord og setninger. Ved å bygge om en gammel presse, antakelig en vinpresse, skapte han en ny oppfinnelse. Verdens første trykkpresse var skapt! Nyskapingen var en økonomisk fiasko, rikmannssønnen ble til sist ruinert, men han ga seg ikke.

Hva var det som drev ham? Vi vet ikke så mye om Johann Gutenberg (1398-1468), bortsett fra at han oppfant trykkpressen. Men han skal ha sagt følgende: "Jeg vet hva jeg vil: Jeg vil mangfoldiggjøre Bibelen!"

Hans tobinds bibel på nesten 1300 sider avløste de sirlige håndskrevne biblene, som det tok år å lage ett eksemplar av, og som aldri ville kunne nå de store opplagstallene. Den gammeldagse produksjonsmetoden var alt for tungvint. Gutenbergs oppfinnelse fikk

enorm betydning for Europas utvikling, og snart florerte det trykte ord, i alle former for litteratur. Det startet med en mann som ville trykke bibler. Gutenberg ble født inn i en verden som skrek etter bibler. I århundrer hadde kirkens forkynnere fjernet seg stadig lengre fra evangelienes Jesus, med avlatshandel, maktmisbruk, uforståelige prekener på latin og bibler som ikke var tilgjengelige for folk flest. Enkelte vakte prester og predikanter begynte imidlertid å kjempe mot skjevhetene, og ivret for at folket selv skulle kunne tilegne seg Guds ord, på sitt eget språk. Mest kjent er kanskje tsjekkiske Jan Hus (1371-1415), som ble brent som kjetter, etter en rettergang ikke ulik prosessen mot Jesus. I fengselet ble Hus forsøkt presset til å trekke tilbake alt han hadde forkynt, men han avslø hver gang. "Opprøret" - eller rettere reformen - mot kirken ble ført av brennende kristne, som i likhet med Hus var villige til å gi sitt liv for sannheten. De samme menneskene ivret for at hvert hjem skulle ha en bibel, samt at alle barn skulle lære å lese, slik at de kunne tilegne seg Bibelens undervisning på egen hånd. Slik fikk vi de første allmene skolene. Om det ikke var for Jesus, ville vi ikke hatt noen Gutenberg, og heller ingen skoler.

Jesus motiverer historiens gang

Men Gutenberg er ikke enestående.

Om du ser i dypet av vår sivilisasjons historie, vil du finne at ingen enkeltperson, ingen konge, ingen folkevandring eller annen bevegelse på jorden har hatt større betydning enn det Jesus Kristus gjorde og sa

Han er bare ett av mange eksempler påat guddommelig motivasjon eller inspirasjon har ført til viktige framskritt for vår sivilisasjon. I vår rasjonelle samtid er denne viktige dimensjonen som regel fjernet fra historie-

bnene, og nævende mennesker mister således muligheten til å se noe om historiens kanskje viktigste drivkraft. Å ta en full gjennomgang vil frø for langt, men vi skal ta et knippe eksempler i stikkordsform: F l o r e n c e

Nightingale (1820-1910) "oppfant" sykepleien. Hun var en sterkt troende, og sa blant annet: "Himlenes rike er inne i dere, men vi må også etterstrebe det i det ytre". Michelangelo (1475-1564) var en gløddende kristen. Hans mange personlige, kristne dikt forteller at drivkraften bak noen av verdens mest berømte malerier og statuer var noe langt mer enn honorarene fra de kirkelige oppdragsgiverne.

Händels berømte "Messias" (1742) ble komponert på bare 25 dager, under "guddommelig inspirasjon", i sterk meditasjon og lovprisning til Herren. Den slagrammede komponisten skapte et verk som nærsagt "fikk himmelen ned på jorden". J. S. Bach regnes som den moderne musikkens far, "en av tonekunstens mest geniale personligheter og den ypperste representant for den største musikerslekt europeisk musikkhistorie kjenner til". Igjen og igjen sa han til sine studenter: "Hvis dere ikke overgir talentene til Jesus, blir dere aldri store musikere". Munken Guido fra Arezzo (995-1050) oppfant det moderne notesystemet, med inndeling av skalaen og faste avstander mellom tonene. Do-re-mi-fa-so er egentlig en latinsk huskeregle, om apostelen Johannes. Isac Newton (1642-1727) utbasunerte at "ateismen er helt uvitenskapelig!" Og geniet fortsatte: "Jeg har en grunnleggende tro på Bibelen, skrevet som

Guds Ord, av menn som var inspirert. Jeg studerer Bibelen hver eneste dag". Henry Dunant (1828-1910) opplevde et sterkt kall fra Gud til å arbeide blant krigsskadde. Dunant var egentlig på vei til et møte med Napoleon III, da han havnet midt oppi en blodig krig i Nord-Italia i 1859, hvor han ble i ukevis for å pleie de sårede. Slik ble det internasjonale Røde Kors startet. Dunant startet også YMCA (på norsk: KFUM) noen år tidligere.

Evangeliet inspirerer kampen for menneskerettene

Fra Gutenberg skal vi hoppe ytterligere 1200 år tilbake. En tidlig morgen i et skogholt utenfor Rom lister to kvinner seg fram. Gang på gang stopper de og lytter, før de tar noen forsiktede skritt videre. Et lite klynk når dem, knapt hørbart for mennesker. De løper bort til den nakne babyen, tar fram teppene de har med, og begynner å varme opp den lille. Før morgenen er over, har de tre barn i sine armer, som de tar med hjem og steller. Barnedrap i Romerriket var ikke bare lovlig, det ble tiljublet, og sett på som en naturlig metode for å utøve fødselskontroll. Deling av arv var et stort problem blant de kondisjonerte, og siden barn gjorde store innhogg i en rik manns eiendommer, ble antallet etterkommere bevisst begrenset. Å drepe en romersk borger var mord, men å sette ut sitt eget barn i skogen til mat for ville dyr var fullt ut akseptert. Det var de kristne som begynte å kjempe mot denne praksisen. De reddet de dødsdømte barna og bygget barnehjem, i den overbevisning at livet var hellig. Jesu ord om å "la de små barn komme til meg" fikk helt praktiske konsekvenser de første århundrene etter Kristus. I skriftlige kilder fra denne tida bemerkes det med en viss undring at de kristne "gifter seg, får barn, men utsletter ikke sine avkom". På samme måte førte Jesu radikale lignelse om den barmhjertige samaritan til en helt ny omsorg for fattige og utstøtte, i en verden som fram til da kun tenkte kost-nytte når det gjaldt menneskeliv og som ikke tidligere hadde skapt noen form for organisert velgjørenhet. Også kvinnene fikk en helt ny stilling i Romerriket.

De hadde tidligere hatt rang bare litt over slavene, nå ble de frie mennesker. Etter hvert opphørte også slaveriet. (Også kampen mot negerslaveriet i USA ble ført an av kristne) Keiser Konstantin (280-337) og Justitian (483-565) vedtok nye lover som fastslo livets hellighet, med klart opphav i kristen tankegang. Den stille revolusjonen i Romerriket har ikke skjedd én gang, men mange. For drøyt 100 år siden finkjemmet de to norske misjonærene Sofie Reuter og Anna Jakobsen kinesiske barneutsettelsessteder, for å redde nyfødte jentebarn. Jentene ble tatt til barnehjem, oppdratt og opplært i den kristne tro. Misjonæren William Carey gjorde det samme i India. Barnedrap ble senere forbudt i begge land. På Fiji-øyene kunne du i 1844 kjøpe et menneske for syv dollar, mindre enn en man betalte for ei ku. Innkjøpte mennesker kunne piskes, tvinges til å arbeide eller spises - og mange gjorde det siste. Mannen som rapporterte dette, het H. L. Fastings. Mange år senere kom han tilbake til øyene, til et land som var blitt totalt forandret. 1200 kapeller og kirker var reist, og hver søndag ble det forkynt at Gud elsker hvert eneste menneske på jord. Mennesker kunne ikke lenger selges for syv dollar stykket. De var ikke lenger til salgs. Flere stikkord: Jeg har over kort redegjort for hvordan Jesu forkynnelse endret menneskeverdet, og skapte fundamentet for velferdssamfunnets sykehus, barnehjem, allmene skolegang og andre "ulønnsomme" virksomheter. Ta de brennende kristne bort fra historien, og du står igjen med et langt fattigere velferdssamfunn (om ordet i det hele tatt eksisterer), både hva gjelder arven fra Romerriket og i moderne tid. Om man studerer opprinnelsen til de moderne universitetene, eller tar for seg den globale demokratiseringsprosessen, utviklingen av juss, musikk og en rekke områder innen vitenskapen, vil man komme til omtrent samme resultat. Jesus har hatt en finger med i spillet.

Hans Nilsen Hauge - Norges redningsmann

En konge ville en gang kartlegge mulighetene i en av sine mest ressursrike provinser. Kongen kalte en

embetsmann til oppgaven og sendte ham av gårde. Etter flere måneders hardt arbeid kom kongens tjener tilbake. Rapporten var nedslående: Folket manglet disiplin og arbeidsmoral, det nytter ikke å utvikle noen industri i dette området. Rapporten lignet til forveksling en del moderne bistandsrapporter. Men kongen var dansk, provinsen var Norge, og året var 1776. "Norges land (...) er ikke av naturen og tilfældige omstendigheter særlig skikket til fabrikanlegg" var den nedslående konklusjonen fra stiftsamtmann Hagerup. Utredninga kom etter en serie mislykkede industriprosjekter, mislykkede forsøk på hjelp og mislykket bistand fra regjeringen. Få av prosjektene overlevde, og det koloniserte bondelandet i nord hadde fått rykte på seg som landet der entreprenørene tapte penger.

Nøyaktig 20 år senere gikk en ung bondesønn og jobbet ute på jordene på farsgården i Østfold. Plutselig opplevde han Guds nærvær så sterkt at livet hans umiddelbart ble snudd opp ned. I løpet av åtte korte år, inntil han ble fengslet siste gang, tilbakela han ca 1500 mil til fots. Med den ene hånden forkynte han omvendelse og tro til utallige byer og bygder over store deler av landet, med den andre reiste han fabrikker og fikk fart på handelen. Bevegelsen han startet satte fart på næringslivet, økte velstanden, fikk bøndene til å tenke nytt, både om seg selv og jobben, og dannet grobunn for en velferdsøkning verden knapt har sett maken til. Mannen het Hans Nielsen Hauge, og ble for noen år siden av et internasjonalt studiesenter kalt "Europas fremste og mest innflytelsesrike lekman". Bondesønnen klarer det Kongen og hans rådgivere ikke maktet, og nyere studier har blant annet vist at krig mot Sverige i 1905 neppe ville vært unngått, dersom ikke den sindige og fredselkende haugianismen hadde preget majoriteten i Stortinget og befolkningen for øvrig. Det lille landet, som få år tidligere hadde hatt problemer med å livberge seg selv, sendte nå misjonærer ut til hele verden. Fremdeles er Norge et foregangsland hva gjelder internasjonal bistand, fredsarbeid og omsorg for fattige.

Hauge er ikke enestående. Flere nasjoner har gjennomgått – og gjennomgår i dag – lignende snuoperasjoner, drevet av en hær "åndelige fotsoldater".

Så langt er Hauges betydning i norsk historie undervurdert, og ikke minst kraften som drev ham. Den som studerer norsk slektshistorie, vil ikke gjenkjenne til slektsnavnene på Hauges tilhengere. Tidligere drukkenbolter ble stamfedre til kvinner og menn som fortsatt i dag har viktige verv og stillinger her i landet.

Hva om ikke Jesus var blitt født? Da ville Hauge vært en anonym bonde livet ut.

Og alle de positive fortegn som vårt land forbindes med ville kanskje vært fjerne drømmer hos urealistiske mennesker.

Hvis det da fantes noen som kunne gi mennesker slike drømmer...

Tekst: Dag Erlandsen

Kilder:

D. James Kennedy & Jerry Newcombe: Hva om Jesus ikke hadde blitt født? Norge I DAG/Hermon Forlag
Alv Johan Magnus: Veirydder med gnagsår. Prokla-Media
Aschehoug og Gyldendahls Store Norske Leksikon

Ta de brennende kristne bort fra historien, og du står igjen med et langt fattigere velferdssamfunn (om ordet i det hele tatt eksisterer), både hva gjelder arven fra Romerriket og i moderne tid.

Markedsplassen – hjertet i storbyen

Kan hele byer bli vunnet for Jesus? Argentineren og misjonsstrategen Ed Silvoso's svar er et øredøvende ja. Og han følger opp svaret med å presentere et ufravikelig vilkår som først må oppfylles: menighetene må oppdage og innta markedsplassen; selve hjertet i byen. Vinner de ikke markedsplassen for Jesus, kan de heller ikke vinne byen.

Men hva er så markedsplassen for noe?. For å få et svar på det, må vi aller først reiste tilbake i tid, til den samtid den første menigheten oppstod i. I alle bysamfunn var markedsplassen, eller torget, ikke bare byens sosiale storstue, stedet hvor alle og enhver møttes for å høre og fortelle siste nytt. Markedsplassen var framfor alt den økonomiske livsnerven i samfunnet. Her foregikk alle typer salg av alle tenkelige varer og tjenester, her lå knutepunktet for byens, og distriktets, matforsyning; her møttes de mest grunnleggende fysiske behovene til mennesker fra absolutt alle samfunnslag.

Men markedsplassen var ikke bare sentrum for kjøp og salg. Den var også byens hjerte hva det lokale rettsvesenet angikk. Her ble store og små tvister avgjort på de eldste domstolene - var forsamlet; her ble lovene vedtatt, fortolket og anvendt, og her ble kunne samfunnets svakeste oppleve oppreising, eller bli knust av avgjørelser diktert av makt-havernes lyssky interesser. Som om ikke dette var nok, så var

markedsplassen også åstedet for utveksling av ideer og kunnskaper. Før de store læresetene, universitetene og akademiene, oppstod, var markedsplassen den fysiske rammen lærdom og erfaring ble formidlet innenfor. Filosofer, lokale guruer, lovlærere og veltalere tilbød alle sine tjenester her til den som kunne betale, og klarte de å opparbeide seg en krets av tilhengere, var det markedsplassen så vel lærer som disippel fortsatte å møtes på.

Det blir da lett å forstå at samfunns-eliten, den religiøse og økonomiske, var svært opptatt av å oppnå og beholde kontrollen over markedsplassen. Reell kontroll over matforsyningen betydde kontroll over folks mager, reell kontroll over rettsvesenets institusjoner og aktører, betydde kontroll over folks kropp og eiendeler; og – til slutt – reell kontroll over stedet opinionen og kunnskapen ble formidlet og dannet på, betydde om ikke direkte kontroll, så i alle fall en vesentlig grad av innflytelse over folks åndsliv.

Når Ed Silvoso i sin bok "Bønn evangelisering" bruker begrepet markedsplassen, og kaller den byens hjerte, er det åpenbart at han ønsker at vi skal forstå begrepet i lys av den funksjonen den fysiske markedsplassen hadde i menighetens første tid. I den vestlige verden har markedsplassen mistet mange av sine opphavlige funksjoner, og følgelig mye av sin betydning og prestisje, men anvendt som begrep formidler markedsplassen på en konsis og effektiv måte Silvoso's tanker om hvordan byene skal vinnes for Jesus. For selv om maktsenteret i verdens storbyer ikke lenger kan snevres inn til en felles møteplass, så er det frem-

deles slik at de viktigste institusjonene og aktørene befinner seg innenfor et gjenkjennbart, geografisk område: sentrum, eller hjertet av byen. Her er banker og finansinstitusjoner, her ligger universiteter og høyskoler, her skjer ennå i stor grad produksjonen av varer og tjenester, her ligger domstolene. I en viss grad har også de dominerende nyhetsformidlerne og opinionsdannerne, mediene, sine

På markedsplassen, der hvor slaget om byen skal stå, befinner det seg "en hær som allerede er på plass, men som trenger å få marsjordre og bli utrustet; det såkalte legfolket"

tilholdssteder i sentrum av en storby. Og her lever millioner av mennesker, plutokrater og fattiglemmer; samfunnsstrateger og de hjelpeløse, arbeidsgivere og arbeidstakere. Her er det avgjørelsene tas

som påvirker alle sider ved livene våre. Ikke i menigheten. Menigheten er et lys i en by, men ikke sentrum i den, framholder Silvoso, som også påpeker en lenge bortglemt sannhet: På markedsplassen, der hvor slaget om byen skal stå, befinner det seg "en hær som allerede er på plass, men som trenger å få marsjordre og bli utrustet; det såkalte legfolket". Og når denne hæren kommer i bevegelse, vil store ting skje, for "kristne på markedsplassen har allerede salvelse til å dele evangeliet med de fortapte..."

Tekst: Audun R. Aasgaard

Terje Gilje

- Direktøren som mistet kontrollen

Terje Gilje er per i dag ansatt i Telenor, med tittelen markedsdirektør. Gilje har jobbet i selskapet siden 1996, og har i løpet av disse årene hatt ansvaret for flere store byggeprosjekter, blant annet Telenors nye administrasjonsbygg på Kokstad ved Bergen.

Terje Gilje skylder på Guds hjelp og gode medarbeidere, men faktum er at dette bygget i hundremillionersklassen ble fullført under budsjett og påtid; en bedrift som stikker seg ut i en tid da store, ikke minst offentlige, prosjekter gjentatte ganger utmerker seg gjennom enorme budsjettsprekker – noen sogar lenge før de er påbegynt (Den Norske Opera sitt nybygg i Bjørvika ved Oslo som ett eksempel). Bergenserens mangslungne erfaring og dyktige ledelse settes sikkert pris på av flere enn Tormod Hermansen, ikke minst siden den nyeste utfordringen han er stilt overfor (sammen med flere andre) heter Telenors hovedadministrasjonsbygg på Fornebu.

I dag er Terje Gilje og familien en del av Kristkirken i hjembyen, en menighet som ledes av blant andre Reidar Paulsen, pastor og medutgiver av bladet VISJON. Gilje har alltid hatt tilknytning til menighetsliv, og vokste såsi opp i Bergen Indremisjon. En sterk lengsel etter et dypere ådelig liv førte den tidligere anti-karismatiker inn i en omveltning som kom til å få kolossal betydning både personlig, men også jobbsammenheng. Nyfikenhet gjorde at Gilje og kona en dag befant seg på tå i nettopp Kristkirken. Dette var i begynnerfasen av den såkalte Toronto-bevegelsen, og en av lederne fra

Toronto Airport Vineyard var invitert til å tale på møter i Kanalvegen (anmerking: Kristkirkens lokaler ligger her). Kona hadde i årevis bedt for mannen at han skulle få et åndelig gjennombrudd, men var ille forberedt på det som faktisk kom til å hende.

Etter at talen er over, er herr Gilje fast bestemt på å forlate lokalet uten å få del i noe som helst som har med Åndens gaver å gjøre. Noe slikt vil han absolutt ikke utsettes for. Men Herren tar ikke synderlig notis av Terjes tanker, og setter i stedet i verk sine egne. Siden mange har søkt fram til forbønn, må de fremste stolradene fjernes. Og uten å kunne kontrollere begivenhetene, befinner Terje seg plutselig innelåst i forbønnskøen. Han kan vanskelig komme seg unna, han er nødt til å stå oppreist, så dermed aner ikke forberederen at mannen han legger hendene på egentlig heller ville sittet i bilen på vei hjem nå. Og det verst tenkelige skjer anti-karismatiker: han faller så lang han er.

”Jeg vet ikke hva som skjedde”, sier

Terje, ”men en utrolig fred kom over meg.” Og slik innledes en serie med intime møter mellom Skaperen og sønnen som nå endelig har mistet kontrollen. Mens Terje ligger på rygg, begynner Den Hellige Ånd å peke på område etter område i Terjes liv hvor Gud vil ha en ny kurs. Forretningsmoralen må til pers, og herr Gilje må finne seg en ny jobb. Slik er opp-takten til en helt ny vandring som kris-

”Jeg vet ikke hva som skjedde”, sier Terje, ”men en utrolig fred kom over meg.” Og slik innledes en serie med intime møter mellom Skaperen og sønnen som nå endelig har mistet kontrollen.

ten, og slik er innledningen til en ny erfaring som en arbeider i Guds rike, og som direktør ved en av Norges største arbeidsplasser.

Han begynte som elektriker, tok ytterligere utdanning for å bli ingeniør, og nå har han nådd høyere enn de fleste. Uten at det synes å bety større. For Terje Gilje trakter ikke etter titler, men sugen på utfordringer er han. De er sjeldent lang unna i jobbhverdagen, men ennå nærmere er den Hjelper og Herre Terje har lært å stole på. Og som har lært ham at bønn er en nøkkel i langt mer enn det personlige andaktslivet.

Tekst: Audun R. Aasgaard

En tjenende leder

Terje Giljes yrkesvei har på overflaten vært en selvtilfredsstillende klatring fra statushøyde til statushøyde, fra elektriker via ingeniør til direktør. Den siste jobben slapp han til og med å jakte lenge etter. Han ble simpelthen sterkt oppfordret til å søke på den. Og da arbeidsgiveren svarte "ja, takk!", takket ikke Terje "nei, takk", simpelthen fordi stillingen virket interessant og utfordrende, ganske hva han var og er ute etter.

Lykkes gjør han attpåtil så det monner, og på en måte som blir lagt godt merke til i leder-Norge. Uten å markedsføre seg selv og sine bedrifter, har han kunnet høste atskillig anerkjennelse fra kollegaer i og utenfor Telenor. Og han nekter ikke for at det er hyggelig med ros, men den vil han jammen dele med flere. For suksessen med administrasjonsbygget på Kokstad tilskriver han rundhåndet gode medarbeidere – og Jesus.

For når Terje går på jobb, er Jesus med. Som rådgiver, motivator, oppmuntrer og eksempel. "Gud er en praktisk Gud", sier sjefen for eienomsavdelingen, som bedyrer at han aldri fysisk har hørt Herrens stemme, men at han blir ledet gjennom tanker og den fred og sinnsro som bekrefter at impulsen ikke var Terjes egen. Men forut for Guds ledelse, har bergenseren alltid lagt grunnen gjennom bønn. For på Kokstad ber

direktør Gilje. Det gjør han stadig, og det har han gjort lenge. Særlig etter at Den Hellige Ånd spente beina under den trassige motstanden mot åndsdaopen, og begynte å trene Terje opp til en helt ny livsstil på jobb. Ut måtte skjulte agendaer gå, inn kom noe ganske annet.

Ett bygg og mange bøtter

Det var året 1996, og Terje hadde nettopp fått jobben som direktør i Telenor. Telenor skal flytte administrasjonen i Bergen fra sentrum til Kokstad. Et tidsriktig og rommelig bygg skal opp, og Gilje får ansvaret. "Jeg forsto umiddelbart at dette ikke var en jobb jeg ville make aleine. Derfor etablerte jeg etter en reise til Toronto en krets med kristne rådgivere." For råd måtte den ansvarlige ha, og råd fikk han. Men Terje gjorde også noe ganske annet som skulle få uante konsekvenser. Midt i strøm-

men av møter, midt oppe i pressede situasjoner, omhegnet av krav om raske beslutninger, ja, så begynner direktøren å be som aldri før.

"I tre år dukket jeg opp på byggeplassen i fire, halv fem-tida for å be. Jeg vandret rundt på tomta, hele tida ba og velsignet jeg stedet og de som skulle jobbe der. Etter hvert gikk jeg innom hvert enkelt kontor og ba der, først i noen sekunder, deretter ble det minutter i samtale med Gud".

Og desto mer han ba, jo mer ville han be. Ikke en gang under de talløse møtene ble Gud skviset ut på grunn av all travelheten.

"I denne perioden talte den Hellige Ånd til meg om at jeg skulle stole på Ham midt oppi alle utfordringene. Filipperevangeliet kapittel 4, vers 6, var også til god støtte. Derfor var jeg mye i bønn under møtene, og dem var det mange av, og de dreide seg mange om svært vanskelige avgjørelser."

Og bønnesvarene kom – på arbeidsplassen. En dag eller to etter at de stille bønnene var avsendt, kom responsen fra himmelen i form av svar – via medarbeiderens munn.

Og slik ble et mønster synlig. Terje ba, og teamet rundt ham kom med rådene og løsningsforslagene som brakte prosjektet fram til et usedvanlig sluttresultat: innenfor budsjett-rammen, og før stipulert dato.

"Etter hvert fikk jeg høre at jeg var flink til å bygge team. Men i realiteten var det slik at jeg hadde makt og posisjon til å få forslagene gjennomført, men det var medarbeiderne mine som kom med ideene.", forklarer Gilje med synbar overbevisning.

Jesus – et lederideal

Framgang setter sine spor, og ledere som oppnår resultater, forblir ikke i oppmerksomhetens skyggedal. Så blir da også bergenseren invitert til å holde foredrag i fora der andre

ledere møtes. Men i regelen er det møter, fremdeles masse møter. Og rikelig med anledninger for Terje til å etterape idolets lederstil.

"Jeg er opptatt av Jesus som leder; hvordan han motiverte dem rundt seg, tjente dem og "ropte gode ord ut til folket", og fikk dem til å gjøre jobben. Dessuten har jeg lagt merke til at Jesus hele tiden så til de svake. De sterke klarer seg godt på egenhånd, de er med de svake vi må jobbe for å finne og dyrke fram de sterke sidene de har. Og dermed snakker vi om et tjenende lederskap."

Og tjener er det han beflitter seg på å være. Terje Gilje, mannen på toppen, betrakter seg selv framfor alt som en tjener – Telenors, samfunnets. En tjener som tenker i makro, tenker helhet, og som setter andres interesser framfor sine egne. Og når han skal rekruttere nye ledere og lederemner, stiller han de samme forventninger og krav til dem: kommer du for å mele din egen kake, kan du bare kaste aspirasjonene og drømmene om nå maktens tinder på bosstippen. For slike ansatte vil ikke Gilje ha.

Hva andre kan lære av Terje

Terjes historie oppmuntrer. Framgangen han har hatt også. Men hva kan andre kristne lære av hans eksempel? Sett at de også ønsker at deres bedrift skal ha framgang, hva gjør man så?

"Først og fremst gjelder det å be og velsigne. Når vi ber, må det ikke være for å overbe-

vis Gud om å gjøre det vi vil, men tvert om. Dessuten er det så viktig ha gode tanker om alle, selv våre fiender dem vi ikke går overens med. Vi er kalt til å velsigne våre fiender, uansett. Og det er tøft, det vet jeg av egen erfaring

Når jeg ber for medarbeidere og andre ledere, er det ikke komplekse, lange bønner jeg ber, men slike som:

"La ham lykkes i jobben. La bedriften gå godt". Så enkelt, men så genial en modell. Jeg har sett at den virker, og det sier jeg som et menneske som ikke betrakter seg som noe typisk bønnemenneske. Det har tatt meg år å lære å be slik jeg gjør nå. For egen del ber jeg ofte Gud om at Han skal styre ordene mine under møter. Og jeg slapper helt av mht til Guds ledelse i situasjonene jeg kommer oppi. Den enfoldige, eller naive, innstillingen har jeg at Gud leder meg dit Han vil."

Historien om en kollega

Noen ganger leder Gud Terje inn i møter med mennesker han har hatt et problematisk forhold til. Historien om Harald er et tydelig eksempel på at direktøren vet hva han snakker om når ordet 'fiender' dukket opp tidligere i intervjuet.

"Harald er en tidligere kollega av meg. I forbindelse med at bedriften jeg tidligere jobbet for skulle fusjoneres, oppsto behovet for omorganisering. Harald hadde en sentral posisjon, han var over meg i systemet, og vi var ikke videre glade i hverandre. Så skjedde det at Harald valgte å omorganisere meg vekk fra jobben jeg hadde."

Og reaksjonene hos Terje var alt annet enn hellige. Raseriet vellet utover alle bredder, upassende kommentarer falt, mørke tanker tok nakkegrep. Og alt fikk ligge der inntil den Hellige Ånd fikk Terje over på rygg, og begynte å ta for seg ting i livets hans som ikke behaget Herren.

"Nesten med en gang brakte den Hellige Ånd opp Harald. "Tilgi Harald!. Så først tilga jeg ham, og etter lang tid begynte jeg å be for ham og velsigne ham. Etter to år kunne jeg be lengre bønner for ham."

Men historien slutter ikke der. En dag i september 2000 er Terje som vanlig på jobb. Han anser seg å være ferdig med Harald. Han har lagt opplevelsene bak seg nå. Tror han. Stor er derfor overraskelsen da Harald uventet dukker opp på Kokstad, i Telenors administrasjonsbygg. Fortørnet må Terje registrere at sinnet brøyter seg vei på innsiden. "Harald tok initiativet: "Hei, Terje, så kjekt å se deg." Da slapp sinnet taket, og forsoningen kunne virkelig

Raseriet vellet utover alle bredder, upassende kommentarer falt, mørke tanker tok nakkegrep. Og alt fikk ligge der inntil den Hellige Ånd fikk Terje over på rygg, og begynte å ta for seg ting i livets hans som ikke behaget Herren.

skje. Vi gikk en tur sammen, ba hverandre om tilgivelse, og grein. Og faktisk var Harald den første av oss her. Han ydmyket seg først." Og slik bekreftes ennå en gang det prinsippet Terje oppdaget under byggeprosessen. Du ber, de andre tar initiativet, og løsningen kommer på plass.

Den som spør, får svar

En så sterkt profilert leder, og oppåttil en kristen, er kanskje ofte på hugget med å vitne for sine kollegaer? Terje svarer: "Jeg tvinger ikke Jesus på noen, verken i foredrag eller i jobbhverdagen. Jeg evangeliserer ikke på eget initiativ, men er åpen og frittalende når jeg får spørsmål. Alltid er det de jeg ber for som tar initiativet."

Sier den tjenende lederen som selvsagt er glad for ros, glad for at ting lykkes for ham, men som er ennå gladere for familien der hjemme. Der han bare er Terje, pappa, og ikke direktør Gilje. Heimen der han opplever å bli satt på plass når behovet er der. Ikke alltid like behagelig, medgir han, men nødvendig.

Tekst: Audun R. Aasgaard

Stå opp for rettferdighet

“Enten så holder du munn eller så skal jeg få deg fjernet fra jobben. Husk på hvem som er sjefen.” Dette var beskjeden jeg fikk for noen år siden da en av mine sjefer handlet stikk i strid med de etiske retningslinjene i bedriften. Slike utfordringer møter vi når ambisjoner, karriereønsker og snarveier for å oppnå sine egne mål er i høysetet. Hvordan takle slikt når en er kristen og både vil ha rett holdning til sjefen samtidig som en ikke vil dekke over urett?

Lev ut Guds rike i enhver situasjon

Jesus lærte oss å be om at hans rike skulle komme og hans vilje skje her på jorda (Luk.11,2). Guds rike kommer gjennom mennesker som lever i rettferdighet. Mange velger bort visse typer utdanning eller yrker fordi de er forbundet med så mye urett. Det er en defensiv tankegang som lett fører kristne inn i ghettoer. Vi må tenke annerledes. Vi velger utdanning og yrke der vi kan bruke våre evner best mulig og samtidig fremme Guds rike. At det innebærer en del ubehagelige valg situasjoner, er lærerikt og en del av livet som vi alle må gjennom. Jesus skygget ikke unna visse typer miljø eller mennesker. Han visste at Gud hadde et svar i alt han møtte (Joh.5,30). Bibelen sier at Guds rike består i rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd (Rom.14,17). Vi er Guds medarbeidere i denne verden og representerer Guds rike. Det innebærer at der vi

arbeider, vil vi stå for rettferdighet. Vår egentlige arbeidsgiver er Jesus, fordi det er han vi til syvende og sist arbeider for (Kol.3,22-24).

Ha rett forhold til autoritet

Som kristne skal vi være helhjertede og innsatsvillige arbeidere som lærer oss å arbeide flittig. (Ef.6,6-7). Det innebærer å arbeide under sjefer som kan være urimelige og gjøre feile valg og beslutninger. Likevel er de våre sjefer. Bibelen sier at vi skal være lydige mot de myndigheter som er over oss fordi det er Guds ordning (Rom.13,1-7). Det betyr at vi er ikke lydige bare når vi er enige med det de bestemmer. En må også finne seg i at ledere er mennesker som gjør feil, men likevel er de sjefen. Det er når ledere som står over oss handler på tvers av våre ønsker og vi til og med blir behandlet urett, at vi blir testet på vårt forhold til autoritet. Det er viktig å ikke delta i sladder og baksnakkelse når det blir tatt upopulære avgjørelser.

Hvordan takle dilemmaet mellom rettferdighet og underordning?

1. Delta aktivt i beslutningsprosessen

I dagens samfunn blir beslutninger oftest tatt i en prosess med mange involverte. Da har en mulighet for å påvirke. Det er viktig at en er aktiv i slike prosesser. Engasjer deg, skaff deg kunnskap, kom med innspill underveis. For eksempel jobber mange bedrifter med prosjekter der prosjektgruppene er bredt sammensatt. Gjennom å engasjere seg i slike grupper og gjøre hjemmeleksa si slik

at en kan komme med gode innspill i arbeidet, får en stor innflytelse på beslutninger som fattes. Jeg har jobbet mye i prosjekter som berørte mange andre fagfelt enn mitt eget, og gjennom det fått innflytelse ut over det som stillingen i bedriften skulle tilsi. Det har gitt mange anledninger der en kan fremme Guds rikes tankegang og endre på beslutninger.

Vi må tenke annerledes. Vi velger utdanning og yrke der vi kan bruke våre evner best mulig og samtidig fremme Guds rike.

2. Si meningen din før vedtak blir fattet

Når et vedtak er fattet, er saken avgjort. Da må en bøye seg for det eller i ytterste konsekvens finne seg noe annet å gjøre. Men fram til det skjer har en mange påvirkningsmuligheter. Alt for

mange klager på vedtak når det er for sent. I stedet for å engasjere seg mens prosessen pågår, er en passiv mens ting er under utarbeiding, men straks noe er besluttet, er en snar til å kritisere. Det er destruktivt, og er ødeleggende for miljøet og bedriften. Det skal mot til å si i fra når en kanskje er alene, samtidig så er det det eneste alternativet for oss som er kristne. En får respekt og blir lyttet til dersom en sier i fra samtidig som en arbeider etter de beslutninger som er gjort.

3. Lyd Gud mer enn mennesker

Både Peter (Ap.gj.5,27-29) og Paulus (Rom.16,36-39) opplevde at det å lyde Gud kan innebære å ikke være lydige mot myndighetene eller andre som er ens overordnede. Av og til kan det være behagelig å "skyldes på" at en er underordnet og dermed unngå et ubehagelig oppgjør. Dette er en misforståelse som skaper tanker om at kristne er noen bleike og svake folk.. Jeg opplevde da jeg jobbet på sykehuset at jeg ble innkalt til direktøren fordi en gravid kvinne ombestemte seg da hun skulle gjennomgå

abort. Hun fortalte meg om sin tvil om hva som var rett, og jeg snakket en del med henne. Hun bestemte seg for å reise hjem og tenke seg om et par dager. Da hun etterpå ringte for å avlyse inngrepet, ble det bråk fordi jeg ble anklaget for å påvirke folk på en uetisk måte. Dette var svært ubehagelige anklager, og jeg visste at det ville bli bråk etterpå, men jeg hadde ikke noe valg dersom jeg ville være tro mot Guds ord og ta denne kvinnen på alvor da hun delte sin tvil med meg. Jeg måtte gå noen runder for å forklare hva som hadde skjedd, og jeg hadde det ubehagelig på jobb en stund etterpå. Gleden av å treffe henne og barnet tilfeldig på gata noen år senere, var verdt alt oppstyret den gang det skjedde.

Daniel og hans venner stod på det som var rett uansett hvem som styrte og hvilke konsekvenser det hadde (Daniel kap. 3-6). De lot seg ikke skremme av trusler. Den som bøyer seg for Gud kan stå oppreist for alle mennesker. Kristne frykter Gud mer enn mennesker. Derfor tar vi det ubehaget det medfører å stå for rettferdighet når det koster noe. Mange av oss har opplevd at vi hadde støtte verbalt så lenge det var ufarlig å kjempe for en sak. Når det ble ubehagelig og konsekvensene kunne medføre tap av forfremmelse eller andre goder, ble det mindre med støtte fra kollegaer og lignende. Det er forskjell på å kjempe for rettferdighet og å kjempe for egne goder.

4. Ikke kjemp din egen sak

Alle vil før eller siden oppleve seg urettferdig behandlet på jobb, forbigått eller få urettmessige beskyldninger fra mennesker som vil albue seg fram. Dette er ting som hører med til livet, og som en ikke må bli overrasket over. Å kjempe for sin egen rett i slike saker er sjelden lurt. Paulus oppfordrer oss til å være villig til å ta et tap og lide urett når det kreves (1.Kor.6). Måten å takle slikt på vil fortelle mye om karakteren vår og vår egen integritet. Dette er en del av å ta opp korset og følge Jesus (Luk.9,23-25). Det betyr ikke at en ikke skal si sannheten og finne seg i alt som folk gjør mot en. En vil alltid få anledning til å vise hva en er god for ved en senere anledning. Det

vil dessuten bli lagt merke til at en er modig og står opp for saker når det er kontroversielt, men ikke kjører egne kjepphester.

5. Ta konsekvensen dersom du taper

En del konflikter i en bedrift blir ikke løst uten at noen taper. Mange vil etter en slik situasjon bli kynisk og beregnende, og ofte vil de gjøre livet surt for mange andre ansatte. I dagens samfunn er det vanlig å skifte yrke flere ganger. Jeg sluttet i helsevesenet etter 10 år som sykepleier etter at jeg tapte en viktig sak. Jeg kom til den konklusjonen at det var bedre for alle parter at jeg fant et annet arbeid enn at jeg fortsatte. Alt for mange sitter rundt omkring i norske bedrifter og formidler bitterhet og skuffelse og dermed ødelegger for seg selv og andre. Ikke gå deg sur, skift yrke, og velsign arbeidsplassen du forlater dersom slike situasjoner oppstår. Da frigjør du energi til noe positivt både for deg selv og andre.

6. Stå fram som en kristen på arbeidsplassen

I arbeidslivet får en mange anlednin-

ger til å stå fram som kristen på en naturlig måte, men det vil kreve frimodighet når situasjonen oppstår. Dersom en ikke griper anledningen, vil en fort komme under press og det blir verre neste gang. Den tiden jeg jobbet på sykehuset var det mange situasjoner som ga anledning til å stå fram med et klart vitnesbyrd. Best husker jeg da en pasient kom inn med brystsmerte, og det var et kobbelt av leger og sykepleiere som arbeidet med ham på akuttmottaket. Da han oppdaget meg, ba han om forbønn for han visste at jeg var en kristen. Jeg ba for ham der og da. Ingen kommenterte det med det samme, men senere var denne episoden utgangspunkt for mange flotte samtaler.

7. Spre humør og glede

En god døråpner for oss er humør og glede. På en arbeidsplass får en masse goodwill og respekt når en framstår som kristen samtidig som en bidrar positivt i miljøet med humør og glede. Det å ikke ta seg selv så høytidelig, spesielt når du er leder, skaper et avslappet og godt miljø. Denne trivselsfaktoren er avgjørende

for enhver bedrift, og for oss kristne er det lett å være med på å spre glede der vi arbeider.

8. Be for dine kollegaer

Vi opplever et økt fokus på daglig velsignelse og forbønn for naboer og arbeidskollegaer. Det å be for sine kollegaer skaper et godt klima på arbeidsplassen. Over tid blir det mer åpenhet for evangeliet, og mennesker vil ta imot evangeliet. Flere ganger opplevde jeg at kollegaer kom inn på kontoret fordi de selv eller noen i familien var syk, og de ba om forbønn. Når vi ber for våre kollegaer, blir vi mer sensitive for deres behov og for den Hellige Ånds stemme slik at vi lettere kan nå inn til dem.

9. Forny sinn og tanker

Mange kristne ser på verden som skitten og fæl, og har et negativt forhold til det som skjer rundt i samfunnet. En del av de kristne bladene og avisene nærer opp under denne tankegangen. Det fremmer en "vi - dem - tenkning". En skiller ikke

klart mellom synden og synderen. Da blir kristne ofte sett på som sære og negative på arbeidsplassene, som lever isolert fra de andre. Jesus var tolleres og synderes venn, og var ikke redd for å omgås alle typer mennesker. Vi trenger å fornye sinn og tanker etter Guds ord slik at vi er i verden uten å være av verden.

Jeg skulle rekruttere en ny leder i en avdeling i Telenor. Av 28 søkere var den best kvalifiserte en kristen mann. Han gjorde et godt inntrykk i intervjuet, og vi var klare til å tilby ham stillingen da det kom fram at han ikke kunne delta i sammenkomster der det ble servert alkohol. Etter en del samtaler valgte han å trekke søknaden tilbake. Resultatet ble at vi ansatte en annen som ikke var kristen. P.g.a. tankebygninger mistet vi muligheten til å få en flink kristen leder for avdelingen.

For en tid som denne. Ester 4,16

Ester kom til makta i en tid der Israelsfolket var truet av utslettelse, og hun var i posisjon for å berge folket sitt. Vi lever i ei tid der Gud

har lovet å utøse av sin Ånd over alle mennesker. Da trengs det kristne i alle typer bedrifter og yrkesgrupper som kan være der og forklare hva som skjer på et språk som folk i dag forstår. (Jfr. Ap.gj.2,1-14). Folk som er synlig og som står fram i en tid som den vi lever i med klar tale.

Da jeg jobbet som en av lederne i Telenor Media, traff jeg flere ledere som ikke kjente noen kristne verken i familien, slekta eller nabolaget. Dette var folk som forvaltet store verdier og mange ansatte. Det var en tankevekker å se hvor få kristne som er i ledende posisjoner i mange bedrifter. Vi trenger kristne som går inn i mediabransjen, teater, film, politikk finansinstitusjoner og lignende for å gjøre en god jobb og være ambassadører for Jesus. Tenk nytt og utradisjonelt!

Tekst: Terje Dahle

Guds hellige ild

Scataglini fra Argentina

1. og 2. påskedag kl. 19.00

i levende Ord Bibelsenter, Bergen

Sergio Scataglini er en argentinsk forkynner. Han er forfatter av en bok "Guds hellige ild". Han skal også besøke flere steder i Norge. Mange menigheter i Bergen står bak møtene.

For mere informasjon:
www.kristkirken.no

"Å gjøre folkeslag til disipler"

- den makt sannheten har til å forandre kulturer

Du kan ikke ha innsikt i en nasjon uten å forstå folkets historie, tro og kultur. Darrow Miller er en nødhjelpsarbeider med 40 års erfaring fra arbeid over hele verden. Hans overbevisning er at hva en nasjon er, og har potensiale til å bli, er avhengig av hva folkene i denne nasjonen holder for sant, rett og godt. For å skrive om Ordspråkene 23:7 (NB): slik et folk tenker ("i sin sjel"), slik er nasjonen. Ideer har konsekvenser. Og den eneste sannhet som bringer framgang for alle folk er den sannhet Gud Faderen, har åpenbart for oss, i skaperverket, i bibelen og gjennom sin sønn, Jesus Kristus.

Darrow Miller

Darrow Miller har skrevet boken "Discipling Nations" ut fra de tanker og de erfaringer han har gjort etter en mannsalder i arbeid med verdens nød, fattigdom og urettferdighet. Miller er visepresident i hjelpeorganisasjonen "Food for the hungry", en organisasjon med over 1600 medarbeidere og et årlig budsjett på over 50 milliarder dollar. Han har også i en årrekke undervist ved UiO's utdanningscenter "University of the Nations", på Kona, Hawaii. To livsforvandlerende erfaringer var med på å stake ut kursen for Millers liv. Som frivillig medarbeider i et

studentteam som jobbet i Mexico, ble han konfrontert med virkelig fattigdom for første gang. Denne opplevelsen gjorde at han besluttet å bruke livet sitt i kampen mot den meningsløse skjebne som hadde rammet disse menneskene.

Senere studerte han under Dr. Francis Schaeffer, en sveitsisk teolog og filosof, ved hans undervisningssted L'Abri Fellowship i Sveits. Den store åpenbaringen for Miller der, var at den kristne tro er objektivt sann. Det vil si, like sann for alle mennesker, uavhengig av om de velger å tro på denne sannheten eller ikke.

Det er denne åpenbaringen, sammen med erkjennelsen av at menneskers "verdensanskuelse" ("worldview") er det som styrer deres tanker og derved

handlinger, som er kjernen i budskapet i boken "Discipling Nations – the power of truth to transform cultures".

De tre viktigste verdensanskuelsene

Miller presenterer en oppfatning av at alle menneskers virkelighetsoppfatning, eller verdensanskuelse, holdes sammen av en "historie". Med det mener han en overbygning som gir mening til tilværelsen. Han presenterer de tre viktigste overbygningene som "bibelsk teisme", "sekularisme" og "animisme". Disse ståstedene kan du lese mer om i artikkelen "Framtida formes av menneskers tanker" i dette nummeret av FOLK.

Den store åpenbaringen for Miller der, var at den kristne tro er objektivt sann. Det vil si, like sann for alle mennesker, uavhengig av om de velger å tro på denne sannheten eller ikke.

Et eksempel: historien bak sykdom

Miller bruker et eksempel for å vise hvordan våre "historier" styrer hvordan vi ser verden. En FN-ansatt sykepleier underviser lokale sykepleierstudenter i Sierra Leone om årsaken til sykdom, om virus, bakterier og andre mikroskopiske organismer. Etter endt kurs henvender en student seg til læreren og spør om hun vil vite hvordan folk egentlig blir syke? Jo, det er heksene som gjør det. De er usynlige og som flyr omkring om natten og biter mennesker. For denne kvinnen var heksene virkeligheten og legevitenenskap historier som hvite mennesker forteller.

Grunntrekkene i den kristne "historie"

Siden det "sekularistiske" og "animistiske" verdensbildet presenteres i en annen artikkel, skal vi her gå dypere inn i Millers framstilling av det "bibelsk teistiske", som altså er det kristne grunnsynet. Det er den verdensanskuelse som Gud har åpenbart for mennesker gjennom skaperverket, Bibelen og personen Jesus. Det er grunnlaget for den kristne tro, men også for en sann forståelse av universet, tilværelsen og historien. Den er den eneste som fungerer for hele livet, for hele mennesket og for hele samfunnet. Og den fungerer fordi den er objektiv sann, gyldig for alle mennesker.

Her er noen av det Miller peker på som unikt for "bibelsk teisme":

1. Gud er en person. Alt han gjør handler om relasjoner. Dette står i sterk motsetning til "sekularismen" som hevder at universet grunnleggende er upersonlig. At den "sekularistiske" verdensanskuelse også er basert på tro kan eksemplifiseres med dette sitatet fra den kjente populærvitenskapsmannen Carl Sagan: "Universet er alt som finnes, som noen gang har vært og som noen gang kommer til å bli." Dette er en bekjennelse av en overbevisning, en tro om du vil, ikke vitenskap, fordi det går langt ut over det vitenskapen er i stand til å bevise eller motbevise.

2. Gud er rasjonell. Universet er mulig å forstå, tilgjengelig for det menneskelige sinn, siden vi er skapt i hans bilde. Dette står i kontrast til "animismen" som vil si at sannhet er skjult. Sannhet kan ikke finnes gjennom mentale anstrengelser, men gjennom å overgi seg til åndene og forlate det fysiske og rasjonelle planet.

3. Gud er god. Universet er grunnleggende moralsk fordi Gud er opphavet til all moral. "Sekularismen" kan ikke si om noe er godt eller vondt. Alt er relativt. Det finnes ingen ytre målestokk siden "Gud er død" og mennesket er overlatt til seg selv. "Animismen" vil heller ikke gjøre valg mellom godt og ondt, siden den åndelige verden har begge sider og fungerer i en lik balanse mellom det gode og det onde.

4. Skaperverket er et "åpent system". Med dette mener Miller at Gud alltid er over de lover som styrer det fysiske universet. I tillegg har mennesket flere ressurser tilgjengelig enn de fysiske og naturlige. Mennesket kan forholde seg til Guds åndelige lover, som overgår det vi oppfatter som "naturlig". Mennesket kan også tenke ut, skape og forme nye ting, slik Gud gjør det. Miller vil si at menneskets mentale ressurs (altså evnen til å tenke, forme ut og skape) er den viktigste ressursen vi rår over på jorden. En "sekularistisk" verden er et lukket system. Det vi har å forholde oss til er den fysiske verden, med sine begrensede ressurser og med sine strenge årsak og virkning-lover. Verden er det den er. For eksempel vil en "sekularist" kunne mene at jorden er en synkende skute, fordi dens naturlige ressurser er i ferd med å bli brukt opp. "Animismen" vil ikke ha forventning om omveltninger i skaperverket fordi skaperverket, det vil si den fysiske verden, ikke er interessant.

Mennesket kan også tenke ut, skape og forme nye ting, slik Gud gjør det. Miller vil si at menneskets mentale ressurs (altså evnen til å tenke, forme ut og skape) er den viktigste ressursen vi rår over på jorden.

5. Mennesket er skapt i Guds bilde. Mennesket har en uendelig verdi. Menneskelivet er hellig fordi det bærer Guds bilde. Alle mennesker, uansett rase, stilling, religion eller kjønn, har samme verdi på grunn av menneskets guddommelighet. "Sekularismen" har redusert menneskets verdi. Troen på "survival of the fittest" som et naturprinsipp åpner for mange grusomme konsekvenser. Nietzsche, som erklærte at "Gud er død", forutså at dette ville åpne for menneskelig makt som en erstatning for den plass Gud hadde hatt i samfunnet. "Overmennesket" ble derfor idealet, den som kunne heve seg over den "vanlige" standard. Denne tenkingen åpnet veien for mange totalitære styrrer som systematisk

utryddet grupper av mennesker som man mente ikke fortjente å leve. "Animismen" reduserer mennesket, i verste fall, til en slags "forurensning" i verdensaltet. Tendensen til å heve naturen over mennesket i verdi er noe vi kan kjenne igjen i naturideologier i vårt eget samfunn.

6. Mennesket er en opprører av natur. Et samfunn bygd på denne forståelsen vil ha kontrollinstanser for å begrense menneskets mulighet til å forbryte seg på samfunnet og hverandre. Man vil søke å bygge en maktfordeling hvor samfunnsinstitusjonene utøver kontroll overfor hverandre.

7. Treenigheten utgjør det perfekte forbildet for samfunn. Gud er en, og likevel mange. Treenigheten er det tjenende, gjensidige kjærlighetsforholdet som viser oss hvordan fellesskap blant mennesker skal være. Dette forbildet overgår alle andre samfunnsidealer og finnes ikke i noen annen tenkning.

Å gjør folkeslag til disipler

Matteus 28:19 og 20 lyder slik i

Bibelselskapets oversettelse:

"Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!"

Vi har så ofte oppfattet Jesu befaling som en oppgave for enkeltmennesker om å forkynne evangeliet for enkeltmennesker. Resultatet blir at mange individer blir født på ny, får sin sak i orden med Gud, men hva så? Millers utfordring til oss alle er at det evangelium vi er sendt med, er et evangelium for enkeltmennesker, for samfunn, kulturer og nasjoner. Ja, å lære å holde alt Jesus befalte betyr at alle dimensjoner av livet, fellesskapet, kulturen og samfunnet blir berørt. Jesus snakket om en surdeig som til slutt gjennomsyret hele deigen, et lite frø som til sist ble

den største planten. Det ordet du og jeg er sendt ut med, er et ord for folkeslag, for nasjoner, ja, et ord som skal berøre og gjennomsyre hele verden. Når Jesus sender disiplene ut i Apostelgjerningene 1, er det med et verdensvidt oppdrag. "For jorda skal fylles av kunnskap om Herrens herlighet, slik vannet dekker havets bunn." (Hab.2:14). "For som jorden lar sine spirer skyte fram, og som en hage lar sine vekster spire, slik skal Herren Herren la rettferdighet og lovsang spire fram for alle folkenes åsyn." (Jes. 61:11)

Tekst: Stein Ørnhaug

Kilder:

"Discipling Nations", Darrow L Miller, Ywam Publications
<http://www.fh.org> – "Food for the Hungry" på Internet
<http://www.uofnkona.edu/> - "University of the Nations" på Internet
<http://www.labri.org/> - "L'Abri Fellowship" på Internet

Et år med utrusting

www.bergen-bibelskole.no

Bergen bibelskole drives av Kristent Nettverk i samarbeid med Kristent Fellesskap i Bergen

Samfunnsutvikling, trender og Guds rike

I Gud finnes det et spenn mellom det som står fast og det som er bevegelig. Guds ord lærer oss at Jesus er den samme til alle tider (Hebr 13:8). Jesus er Guds ord (Joh 1:14). Det betyr at Guds ord er det samme i går, i dag og til evig tid. Guds evige sannheter, planer og hensikter står fast og blir ikke forandret.

Jesus Kristus er grunnvol-len og hjørnesteinen for menigheten (1. Kor 3:11, 1. Pet 2:7). Grunnvoll og hjørnestein betyr at noen står støtt og fast. Det kan ikke rokkes. Sånn er Gud og sånn er Guds ord.

Det profetiske ordet er tidsaktuelt.

Samtidig som Gud er den samme og hans ord er uforanderlig, ser vi at Gud gjør nye ting og at Gud er en Gud som bringer forandring. Jesus sa: 'Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre.' (Joh 13:34). Inntil Jesus ble født levde Guds folk under den gamle pakt men med Jesus kom en NY pakt (Hebr 8:13, 9:15).

Det profetiske ordet er dynamisk. Guds ord stå fast men er samtidig tidsaktuelt og gir rette ord fra Gud til rett tid og på rett måte.

Dette kan vi se gjennom profetene i det gamle testamentet som brukte profetiske ord som berørte folkets konkrete situasjon der de var. Legg merke til hvordan profetenes ord alltid var forskjellige og berørte forskjellige områder. Samtidig var det flere

likhetstrekk. De profetiske ordene innebar ofte kall til omvendelse, men omvendelse fra hva varierte med situasjon, person og sted. Det kunne for eksempel være omvendelse fra avgudsdyrkelse, hor og sosial urett. Sånn ser vi at Guds ord er dynamisk og vil være relevant uansett.

Vi ser dette i Jesu liv også. Han møtte kvinnen ved brønnen (Joh 4:7-26) på en måte og han møtte den rike unge mannen (Matt 19:16-22) på en annen måte. Paulus møtte trollmannen Elymas (Apg 13:6-11) på en annen måte enn han møtte atenerne på Areopagos (17:22-31). På samme måte som Jesus møter mennesker på forskjellige måte trenger vi å møte mennesker på forskjellig vis. Vårt samfunn er i stadig forandring og vi trenger å lære oss å møte folk der de er (1. Kor 9:19-23). Dersom vi vil være et profetisk folk trenger vi å være som Jissakars sønner som forsto seg på tidene, så de visste hva Israel burde gjøre (1. Krøn 12:32).

Gud leder historien etter sin plan. Selv om ikke alt folket på jorden lever under Jesu herredømme, så er Gud allikevel involvert i utviklingen i samfunnet. Hos profeten Amos (Amos 9:7) står det at Herren ledet Israel opp fra Egypt, men også filisterne fra Kaftor og arameerne fra Kir. Det betyr ikke at disse folkene kjenner Herren og følger han, men det betyr at Gud også er involvert i det som skjer utenfor Guds menighet.

Trender, samfunnsutvikling og utvikling i kulturen er verken positivt eller negativt men nøytralt i utgangspunktet. Det er viktig å se at det

nye som skjer i samfunnet representerer muligheter og ikke problemer. Hemmeligheten er å kjenne Guds evig ord og være profetiske slik at vi forstår oss på tidene og kan handle etter det profetiske ord som Gud vil gi oss i den tiden vi lever i.

Med dette som bakgrunn vil jeg nå peke på flere samfunnstrender og hvilke muligheter som finnes til å utbre Guds rike i de samfunnsforandringer som nå skjer.

Samfunnsrevolusjon

Vi er i ferd med å gå inn i en tid som vil revolusjonere vårt samfunn. Forskere hevder at den forandringen som vi står overfor vil bli så dramatiske at den kan sammenlignes med den industrielle revolusjon som fant sted på siste halvdel av 1800 tallet.

Her er noen av de store forandringene:

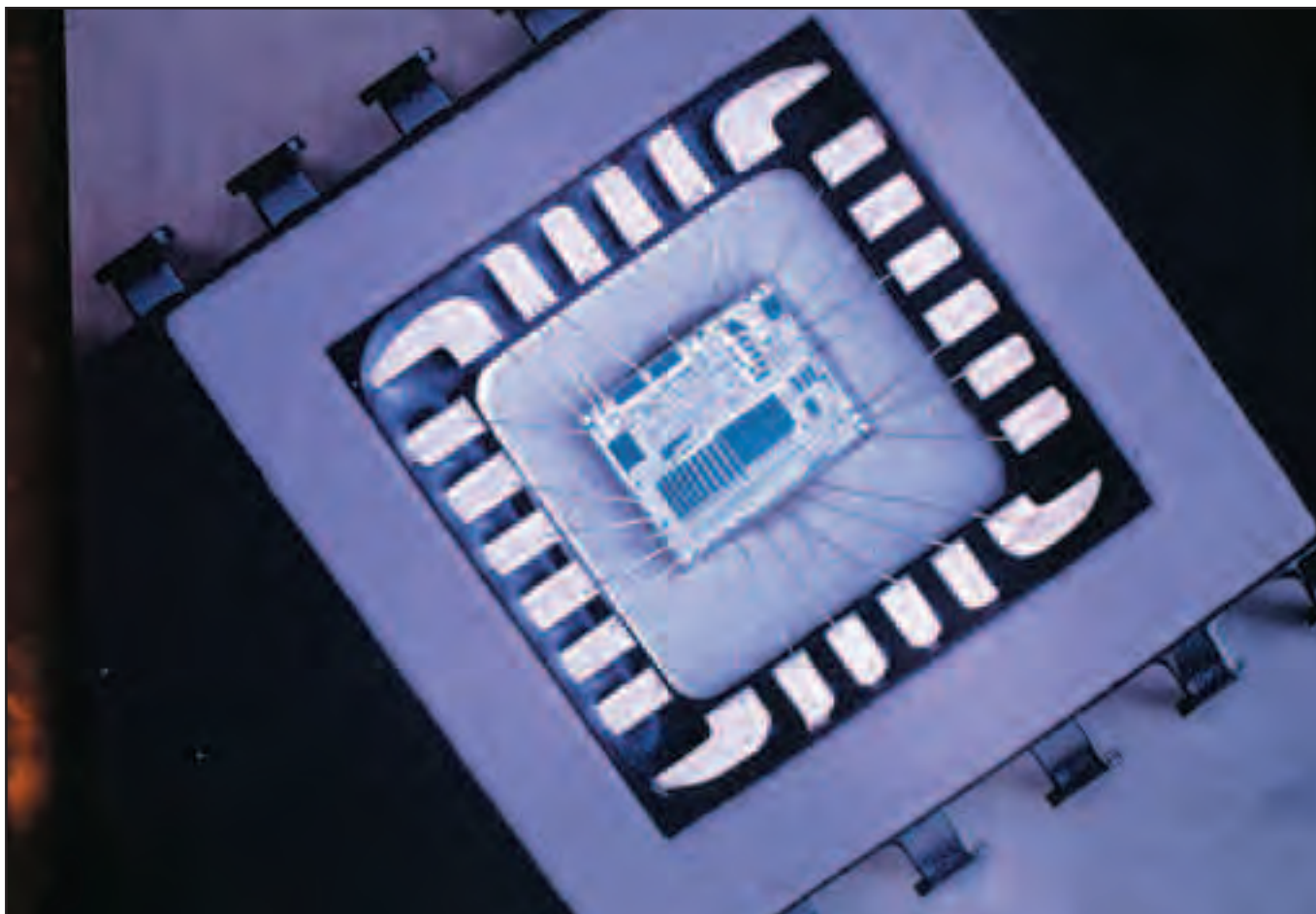
Individ og samfunn

Ingen kan unngå å legge merke til at samfunnet gradvis har blitt mer fokusert på individet framfor fellesskapet. Denne prosessen har pågått i flere tiår. Det personlige valget er i dag en meget sterk verdi i hele det vestlige samfunnet. Respekten for autoriteter har gradvis forsvunnet. Den høyeste autoritet finner man ikke lenger hos noen utenfor en selv (Gud, foreldre og ledere) men hver enkelt representerer selv den høyeste

autoritet i sitt liv. Individets rettigheter og valgmuligheter har veldig høy prioritet. Selv om samfunnet påvirker hver enkelts valg, er det ikke lenger familie og samfunn som setter en standard for verdier men den enkelte selv.

Dette fokuset på individets rettigheter og valgmuligheter har ført til stor

Det er viktig å se at det nye som skjer i samfunnet representerer muligheter og ikke problemer. Hemmeligheten er å kjenne Guds evig ord og være profetiske slik at vi forstår oss på tidene

toleranse. Man skal respektere hver enkelt.

På grunn av denne åpenheten for nye tanker og verdisett er mennesker i dag veldig åpne for nye ting, også evangeliet. Mennesker i dag er ikke bundet av tradisjoner og andres meninger. Det finnes i dag en større åpenhet for evangeliet enn på mange tiår.

Mennesker i dag søker fellesskap. Forskjellen fra tidligere er at dagens fellesskap er mindre forpliktende enn det de var tidligere. Familien har i dag en mindre sentral

plass. I dag bygger mennesker fellesskap mer ut i fra vennekretsen enn familie. Samlivsbrudd er i dag veldig vanlig. Dette er en frukt av at man ikke bygger fellesskap med sterke forpliktelser. Det er blitt mer vanlig at hver enkelt velger sine venner og

hvem man vil være sammen med. Mens det tidligere var naturlige sterke bånd til familien eller en gruppe finner vi i dag at disse båndene ikke er så sterke lenger.

Når det gjelder fellesskap finnes det

For oss som kristne er det veldig positivt at mennesker ønsker å være delaktige. I Kristi legeme trenger vi at alle lemmene kommer i funksjon og da er det til god hjelp at folk ønsker å være aktive.

i dag stor muligheter for oss som kristne. Mennesker er i dag åpne for å bli kjent med nye mennesker. Det er i dag mindre frykt for å komme til et kristent møte eller s a m l i n g . Mennesker i dag er åpne for å bygge vennskap med mennesker fra andre sammenhenger og det betyr at

folk er åpne for å bli kjent med kristne. Det er mindre "de-vi" tenkning. Murene som er brutt ned mellom forskjellige grupper i samfunnet og i verden, gir oss muligheter til å bli kjent med nye og få de med i menigheten.

Kommunikasjonsrevolusjonen

I det nye samfunnet som vokser fram vil kommunikasjon være et stikkord. I dag kan man raskt, billig og effektivt kommunisere med mennesker over hele jorden ved hjelp av Internett. Mobiltelefonene er også i ferd med å forandre måten vi kommuniserer på. Alt går mye raskere og man er mer tilgjengelig. Dette vil på sikt forandre hele vår livs stil.

Tidligere var det mer vanlig at en og en kommuniserte. I dag er interaksjon det nye. Det betyr at flere kommuniserer samtidig. Toveis kommunikasjon er i ferd med å bli mer vanlig. Internett og tekstmeldinger er et godt eksempel på interaksjon.

Mennesker i dag er ikke fornøyd med å bare være tilskuere. De vil delta selv. I en undersøkelse som ble gjort blant barn nylig svarte flertallet at de ville heller ha Internett framfor TV dersom de kunne velge. TV gir enveis kommunikasjon. Internett gir mulighet for egen deltakelse.

For oss som kristne er det veldig positivt at mennesker ønsker å være delaktige. I Kristi legeme trenger vi

at alle lemmene kommer i funksjon og da er det til god hjelp at folk ønsker å være aktive.

Globalisering

Som et resultat av at vi kan kommunisere raskere og at vi er mer tilgjengelige nå enn før, har hele verden kommet mye nærmere. Det er i dag mye enklere og billigere å reise dit man ønsker. Mange unge mennesker har i dag langt mer reiseerfaring enn det unge hadde for 20-30 år siden. Folk får mindre nasjonal identitet. Man vil ikke først og fremst ha sin identitet i hvor man kommer fram men hvilken gruppe man tilhører (Et eksempel på dette kan være menigheten). Vi er i ferd med å bli et stort verdenssamfunn med mange mindre undergrupper.

Offisielle autoriteter som regjeringer får mindre og mindre makt mens de store internasjonale selskapenes og medias makt vokser. Makt utøves mer gjennom påvirkning enn ved konkrete handlinger og lover.

Den tiden vi går inn i vil gi helt unike muligheter til å nå store grupper med evangeliet veldig hurtig.

Hurtighet

Et av de største kjennetegnene på den tiden vi er på vei inn i er hurtighet. Alt er i ferd med å gå mye raskere enn tidligere. Alt blir også mer tilgjengelig. Varer og tjenester vil bli tilbudt hjem til oss. Om noen år vil mange av oss kjøpe våre varer på Internett og vi vil få varene kjørt hjem. Døgnåpne butikker vil bli mer vanlig slik som i USA og en rekke andre land i verden. Mennesker bytter oftere relasjoner.

Utdannelse og arbeid

I fremtiden vil det bli lettere å ta den utdannelsen man ønsker. Kurs og undervisningstilbud vil komme gjennom Internett. I dag finnes det muligheter for å ta utdanning på nettet. Dette vil bli mer vanlig i fremtiden. Universitetene og høyskolene vil bli forandret og vil i større grad bli tilpasset den enkelte students behov. I arbeidslivet skifter folk jobber langt oftere enn tidligere. Det vil bli mer vanlig med selvstendige konsulenter som blir leid inn for å jobbe for andre bedrifter. Mennesker i dag har

mindre lojalitet til institusjoner og bedrifter og mer lojalitet til mennesker.

Store muligheter

Alle disse store forandringene gir store muligheter for Guds rikes framvekst. Faktisk minner vår tid mye om den første kristne tid.

Her er noen av likhetstrekkene:

Språk: I romerriket var gresk og latin et språk som ble brukt over store deler av riket. I dag er engelsk et språk som mennesker over hele verden bruker. Særlig på Internett.

Kommunikasjon: Romerne hadde meget godt utbygde veinett. Disse veiene ble bygget for å kunne frakte den romerske hæren hurtig fra et sted til et annet.

Det var også lov å ferdes fritt innenfor romerriket uten grenseproblemer. Dette gode kommunikasjonsnett gjorde det mulig å forkynde evangeliet over store områder i løpet av kort tid. I dag har vi Internett, mobiltelefoner og raske og rimelige framkomstmidler (Tog, fly og bil). Mulighetene er igjen store.

Religiøs mangfold: Da de første kristne forkynte evangeliet og plantet menigheter var det veldig mange forskjellige religiøse oppfatninger trosett blant folket. I dag har vi det samme. Det finnes mange forskjellige religiøse oppfatninger der gjennomgangstonen er at alt er like bra.

Mitt i det store Romerriket spredte evangeliet seg som ild i tørt gress. Vår situasjon likner mye.

Aldri før har det vært mulig å dele evangeliet med så mange mennesker på så kort tid. En vekkelse kan spre seg meget hurtig i dagens samfunn. Den nye åpenheten for menneskelig kontakt gir store muligheter for å

treffe nye mennesker.

Hurtighet, kommunikasjon og bedre tilgjengelighet er tre stikkord for tiden vi er inne i å går inn i.

Hvis vi forstår oss på tidene kan vi høre fra Gud hva som er rett respons i denne tiden.

La oss uten frykt for fremtiden arbeide for at Guds rike kan bli utbredt i Norge og Europa i tiden framover.

Mitt i det store
Romerriket spredte evan-
geliet seg som ild i tørt
gress. Vår situasjon likner
mye. Aldri før har det
vært mulig å dele evan-
geliet med så mange
mennesker på så kort tid.

Kjenn di gjestingstid!

Jesus gråt over folket i Jerusalem som ikkje forstod Guds gjerning i deira levetid (Luk.19,41-44). Dei kjende ikkje att deira eigen Messias, han som profetane hadde skrive om og alle fromme jødar drøymde om. Då han kom og oppfylte dei profetiske orda midt framfor augo deira, var dei stakk blinde og såg ingen samanheng mellom det Gud gjorde for dei i Jesus og det han hadde lova å gjera gjennom profetane.

Vi stå i fare for å gå same felle som dei fromme jødane gjorde. Dei hadde laga sine egne frestillingar om koss profetordet skulle oppfyllast og var så fastlåst i ytre former og forventningar at dei vart blinde for Guds gjerningar i si samtid. Gud kjem ofte på andre måtar enn det vi ventar. Han er ikkje bunden av menneskelege tankar og frestillingar. Han kjem slik han vil, han oppfylder profetordet etter sin eigen plan og ikkje etter vår program. Om vi er audmjuke og åndelege vil vi kunna gjenkjenna Anden i det som hender og forstå det er Gud som kjem, jamvel om det er på ein uventa måte.

Jesus sa at å gå imot det Gud gjer vil føra til fred og framgang. Å kjenna si gjestingstid er å seia ja til Gud og gje han lov til å gjera det han vil mellom oss. Å ikkje kjenna si gjestingstid, er å seia nei til Gud, fordi vi ikkje forstå det er han som kjem til oss. Det fører sjølsagt til ødelegging. Utan Gud har vi inga framtid. Om

vi ikkje kjenner vår gjestingstid, stå vi berre att med våre egne menneskelege krefter, og dei kjem vi ikkje langt med. Å kjenna si gjestingstid er å gå seg i støtet for å gå imot nåde.

Difor seier Guds ord (Hebr.3,7-8; Op.2,7): I dag om du høyrer Guds røyst, så gjer ikkje hjarta ditt hardt! Den som har øyro, han høyre kva Anden seier til kyrkjelydane! Den som er villig til å høyra, vil læra Gud å kjenna! Den audmjuke vil få nåde til å vera med på det Gud gjer i si samtid! Herre, miskunna deg over oss, lær oss å leva slik at vi kan høyra di røyst og sjå din finger i vår kvardag!

Det er tre hjarteveanar som vil hjelpa oss til å forstå vår gjestingstid. Desse tre hjarteveanane vil nærja ein åndeleg gjenkjenning av Det Heilage Nærvær i både i vårt og andre sitt liv. Dei tre vanane er: Å lesa og oppfatta det som hender rundt oss, å tenkja og grunda på det som skjer i augneblinken, og å gje eit gjensvar på det som skjer no.

Desse tre vanane bruker vi når vi les i Bibelen eller i avisa. Vi gjer bruk av dei når vi ser på eit bilete eller ein reklametekst. Dei ligg i botn av hjarta og hjelper oss i vårt møte med andre menneske, på tomannshand eller i eit menneskemylder. Vi kan sjå på ein film, nyta naturen eller berre slappa av saman med venner. Dei vil hjelpa oss å fanga inn heilage augneblink av Guds nærvær i eit smil, eit oppmuntrande ord, eit sleivspark eller i eit barn som treng hjelp.

Å lesa eller oppfatta kva som hender rundt oss, er å vera tilstades i vår eigen kvardag. Det er å vera vaken og ikkje gå i halvsøvne gjennom livet. Det er å bruka alle sansane våre til å sjå kva som hender på overflata, i det synlege og høyrlege. Det er å ta og føla på livet som kjem oss i møte kvart einaste augneblink.

Å tenkja og grunda på det som skjer i augneblinken er å bruka tankane våre og ikkje minst hjarta for å finna

ut kva som ligg under overflata. Det var kanskje berre eit vanleg sleivspark frå ein som har for vane å slengja med leppa, men det stakk deg i hjarta for Gud var i det. Du trong å høyra det. Eller kanskje du såg eit par utslitne sko eller to svoltne auge. I ein augneblink kjenner du Det Heilage Nærværet, du står framføre ein av Herrens minste brøyr og kan gjera ei velgjerning mot Herren. Eller du kan vera i eit møte som ikkje synest å gå noko veg og du grundar på kvifor medan du roper til Herren i hjarta ditt. Då får du ein tanke, eit ord som viser vegen vidare ved å hjelpa folk til å festa augo på Jesus og ikkje på menneske.

Å gje eit gjensvar til det som skjer no, er å gje det rom i hjarta, så vi gjev Gud vår tilbeding og våre medmenneske nestekjærleik. Det er å audmykja seg under Guds mektige hand og venda seg bort frå alt han peikar på som ikkje er til hugnad for han. Det er å handla på det vi ser og høyrer på ein slik måte at vi vert Guds svar på den stoda vi er i. Det kan vera å gje naboen ei hjelpande hand, å kjøpa ei ny skjorte til arbeidskameraten din, eller kanskje ein iskrem til eit barn. Det kan vera å ta del i samtalen med eit spørsmål eller audmjukt seia "Så seier Herren" og bera fram Herrens ord. Det handlar heilt enkelt om å gje eit ekte gjensvar til det Anden gjer i oss og rundt oss no.

Det handlar om å vera like ubereknleg som vinden, fordi du vert ført hit og dit av Anden. Han hjelper deg å sjå din eigen kvardag med nye auge. Han hjelper deg å koma frå nye vinklingar og finna gode løysingar. Han gjer at du vert forfriskande på alle du er i lag med, fordi du er så ekte menneskeleg når du ber Jesus fram. Å kjenna si gjestingstid er å sleppa Anden til i kvardagen.

Tekst: Erling Thu

Frå boka "For alle menneske"

Framtida formes av menneskenes tanker

Ideer har konsekvenser. Slik vi tenker, slik er vi, sier Ordspråkene 23, 7 (NB). Samfunnet er et uttrykk for tankegangen hos befolkningen. Kampen om framtida står ikke om penger og naturressurser, men om hvilke ideer som får fotfeste i menneskesinnet. Nye tanker kommer ikke plutselig, men utvikles gradvis og får større og større plass blant folk. Kampen om menneskesinnet er høyaktuell. Mental latenskap er en tragedie som mange er rammet av. En ser ukritisk på TV, leser aviser og blad uten å forstå eller tenke over hvilke ideer og verdier som ligger bak. Mange kristne blir også bevisstløse forbrukere av underholdningstilbud, og mister saltet og kraften i hverdagen.

Jorda tilhører Gud, sier Bibelen (Salme 50, 12). Han bryr seg om hva som foregår her. Derfor er det viktig at Hans folk er synlig og formidler Guds tanker på alle livets områder. Gud er Gud for alle, til alle tider og på alle livets områder. Religiøse ghettoer langt fra folks hverdag strder mot Guds natur. Synet på mennesket er grunnleggende for livet vårt. Folk i vest har blir

villedet til å tro at humanismen har ført til at verden har blitt et bedre sted å leve fordi den har oppvurdert menneskeverdet. Denne ideen er det til og med kristne som tror på. Sannheten er at når mennesket er i sentrum i stedet for Gud, er vi på veg mot et samfunn der mennesket mister sin verdi.

Tre grunnleggende syn på tilværelsen

Det går an å samle menneskers syn på tilværelsen i tre hovedgrupper, et animistisk, et sekularistisk og et kristent grunnsyn. Vi skal se nærmere på disse gruppene nå.

1. Animistisk (Hinduisme, Buddhisme og mange nyreligiøse retninger) Dette synet tror at alt er grunnleggende åndelig. Livet går i sirkel uten mål og mening, og vi er styrt av åndelige vesen som påvirker jorda.

Det egentlige er den åndelige verden, og menneskets mål er å komme inn i en sann åndelig tilværelse. Den materielle verden er uvesentlig, og det vi opplever på jorda er resultat av tidligere liv og åndenes styring. Skjebnetro er vanlig, og dette tankesettet har kommet inn i vestens tanke-måte bl.a. hører vi mange si "det som skjer, det skjer, jeg kan ikke gjøre mer". Reinkarnasjon er et vanlig tema i blad, aviser og blant mange mennesker. New Age er vestens utgave av animismen der enheten med det guddommelige er avgjørende, og naturen er en del av det guddommelige.

2. Sekularisme

Det mener at verden først og fremst er styrt av naturlover og at alt vi kan forholde oss til er materielle rea-

liteter. Vi lever uten mål og mening fra noe guddommelig, men vi er et resultat av naturens gang, og mennesket er ikke noe mer eller større enn andre arter på jorda. Det finnes ikke noen absolutte sannheter, men det viktigste er å finne nytten av ting. Mennesket er sin egen målestokk, og den varierer i tid og fra sted til sted. Darwinisme og humanisme bygger på sekularistisk tankegang. Gud er ikke noen aktuell problemstilling fordi det ikke kan undersøkes eller rasjonelt forstås.

3. Kristent verdensbilde

Et kristent syn på tilværelsen innebærer at en tror at verden er skapt av Gud med en hensikt, og at den har en begynnelse og en slutt. Alt er skapt av Gud, og både den fysiske og den åndelige delen av tilværelsen er viktig for Gud. Livet har en mening, og mennesket er skapt i Guds bilde for å forvalte Guds skaperverk. Mennesket er verdifullt ikke p.g.a. sin funksjon, men fordi det er skapt i Guds bilde. Gud er vår målestokk i alle ting. Universet er åpent for Guds inngrep og han er både alle steds nærværende og samtidig utenfor det skapte. Gud har åpenbart seg

Jorda tilhører Gud, sier Bibelen (Salme 50, 12). Han bryr seg om hva som foregår her. Derfor er det viktig at Hans folk er synlig og formidler Guds tanker på alle livets områder.

for mennesket både gjennom skapelsen, Bibelen og ved Jesus Kristus. Hele jorda skal en gang bli full av Guds herlighet. Mennesket har en viktig funksjon for at dette skal skje, og menneskets valg er med på å oppfylle Guds plan og hensikt. Vi er ikke viljeløse roboter styrt av skjebnen eller intelligente dyr som er priggitt naturens lovmessighet, men vi er skapninger som har en historie og en framtid. Våre valg påvirker

våre liv og samfunnet rundt oss, og framtida har Gud full kontroll med.

Konsekvenser av humanismen

Konsekvensen av disse ulike tankesettene opplever vi daglig. Mest tydelig for oss er det humanistiske synet:

1. Mangel på håp.

Når Gud ikke eksisterer, det kan i hvert fall ikke fastslås, finnes det ikke noen framtid. Resultatet blir en livsnytelse her og nå der materialisme blir en verdi i seg selv. Lykke og glede i øyeblikket blir det viktigste. Hensikten med livet er å få mest mulig ut av situasjonen, og tiden blir en fiende som skaper stress og jag, fordi den minner oss om den ubønhørlige sannheten: døden vil snart ramme oss. Bevisstheten om evigheten og framtidig konsekvens av våre valg er ikke en del av livet.

2. Forholdet til sannhet.

Sannheten (dersom den eksisterer) kan ikke finnes. Det å søke er viktigere enn å finne svar. Alle som tror at noe er absolutt sant, er intolerant og dømmende. T.o.m. et mord kan forsvares p.g.a. hensiktsmessigheten i situasjonen. Limet som holder samfunnet sammen går gradvis i oppløsning. Vegen åpnes opp for anarki og despoter (som kan skape orden igjen).

3. Menneskeverdet blir redusert.

Fordi alt bare er materie, blir nytteverdien avgjørende, ikke mennesket i seg selv. Hensiktsmessigheten i alt som gjøres blir avgjørende, og egenverdet er ikke avgjørende i vurderingene som gjøres. Abort og euthanasi (dødshjelp) blir sett på som hensiktsmessig fordi mennesket blir sin egen målestokk. Mennesket blir sett på som produsenter eller konsumenter, og store grupper faller gjennom og blir neglisjert.

Synet på naturen

Vårt verdensbilde styrer forholdet vårt til naturen. En animist vil se på naturen som lunefull, hvor skjebnen bestemmer, mennesket er en ånd som er et offer for naturens påfunn, vi er en tilbeder av naturen fordi naturen bestemmer.

En sekularist vil se på mennesket som det mest høytstående dyret, og mennesket er en forbruker (konsument). Ressursene på jorda er begrenset fordi det ikke er noen påvirkning av noe guddommelig. Mennesket har muligheten til å styre naturens gang og ved stadige framskritt ta styringen over jorda.

For en kristen er Gud den som styrer, og vi er forvaltere og skal styre på Guds vegne. Mennesket er en levende sjel, og naturen er et åpent system der Gud kan gripe inn og handle i historien.

Synet på samfunnet

Som kristne tror vi at det grunnleggende i livet er å leve i relasjoner. Relasjonene har utspring i den treenige Gud som sa: La oss skape mennesket i vårt bilde. Treenigheten er fundamental for kristne, ikke bare fordi den sier noe om Gud, men den sier noe om mennesket og samfunnet vi lever i. Vi er grunnleggende kalt til å leve i samfunn med andre,

samtidig som vi er ansvarlig for våre egne liv. Det er derfor både et individuelt og et fellesskaps-perspektiv i vår tankegang.

For animismen er perspektivet "de andre" (samfunnet, gruppen). En forholder seg til fortida, fordi den avgjør hvordan livet er i dag. Min stamme/kaste er i sentrum. Enkeltmennesket har ingen verdi utenom fellesskapet. Resultatet er ofte urettferdighet og tyranni.

Sekularismen er opptatt av enkeltmennesket. Uavhengighet og individuelle rettigheter er i sentrum på bekostning av fellesskapet. Grådighet og privilegier er drivkrefter i manges liv. Kaos og anarki blir ofte resultatet.

Som kristne tror vi på en Gud som er utenfor tid og rom og som har all makt. Han er historiens Herre. Han skal til slutt dømme alle, og har full kontroll. Gud er sannhet, all kunnskap kommer fra ham. Vi er ikke redde for sann forskning og tekniske nyvinninger, fordi det bare viser Guds storhet.

Vi har en historie og en framtid, vi lever i et evighetsperspektiv. Vi er forvaltere, ikke konsumenter. Fordi vi vet at menneskene er syndere, trenger vi maktbalanse og restriksjoner. Derfor er autoritet påulike områder i samfunnet godt og ønskelig. Verden mangler ikke ressurser eller framtidsmuligheter, men det er feil tankegang som setter begrensningene. Da jeg besøkte Russland tidlig på nittitallet var det sterkeste for meg å oppleve den kyniske og pessimistiske tankegangen som preget folket etter mer enn 70 års kommunistisk styre. Historien senere viser at Russland, som kanskje har mest ressurser av alle, fortsatt ikke har kommet seg ut av fattigdom og vold.

Gud er alle steds nærværende og kontrollerer historien. Guds inntreden i verden gjennom Jesus Kristus viser Guds omsorg og kjærlighet. Den hellege ånd, som Gud sendte til alle som tror, viser Guds nærvær for å hjelpe sine barn. For å forstå mennesket må vi forstå Gud, fordi vi er skapt i Guds bilde. Fordi Gud

skapte verden, er det mulig å få kunnskap og visdom om Ham og fra Ham ved å studere, slik at verden blir et bedre sted å leve. Sannheten er ikke subjektiv slik at den bare kan defineres av den enkelte, men all sannhet har sitt opphav i Gud. Derfor kan vi nå vi har Kristi sinn ta imot informasjon og kunnskap på alle livets områder (økonomi, medisin, landbruk, sosiologi ol) og ved visdom anvende dem til menneskets beste.

Fordi vi er skapt i Guds bilde, er vi moralske skapninger. De ti bud er gitt oss for å ha orden og sann frihet i samfunnet. Fordi vi er moralske skapninger, finnes det absolutte sannheter som en må følge. Kulturen dannes ikke først og fremst av skrevne lover, men av folks tanker og moralske valg.

Tro på framtida

Som kristne kan vi se situasjonen i øynene med tro fordi vi tror på en stor og god Gud. Vi tror at gjennom å samarbeide med Gud kan verden forandres, og vi vet at resultatet av vårt arbeid i verden vil bli at Gud seirer over alt det onde.

Det første vi må gjøre er å fjerne barrierene for framgang. Vi må legge av en begrensende visjon som er pessimistisk og negativ. Gud vil fylle hele jorden med sin herlighet (Habakuk 2, 14). Vi må legge av oss nederlag fra historien som binder oss til fedrenes synder. Utsagn som "dette har folk prøvd før", og "historien viser at.."

er tvangstrøyer som hindrer oss i å gripe mulighetene. For det tredje må vi legge bort fatalismen som sier at alt bare blir verre før Jesus kommer igjen. Dette fører til passivitet og pessimisme.

Forandring kommer når vi omvender oss fra disse tankebygningene og tror på at forandring kan skje.

Vi må satse vår energi og ressurser på alle livets områder og påvirke samfunnslivet ved å være der med kunnskap, visdom og et fornyet sinn. Som kristne må vi lære å tenke og handle kristent (Rom. 12, 1-2). Barnekåret vi har fått hos Gud ved Jesus gir oss retten til det. Vi har Kristi sinn (1.Kor. 2, 16). Vi kan derfor i Guds kraft påvirke kulturen og samfunnet gjennom våre valg. Gjennom å forandre enkeltmennesker forandrer vi kulturen, som igjen forandrer samfunnet og nasjonen.

Dette gjøres gjennom å forkynne evangeliet, fornye sinnet og gjøre folk til disipler ved å lære å leve og holde Guds ord. Rowanda var en nasjon der 20% kalte seg kristne før borgerkrigen startet. Men fordi de ikke hadde lært å leve som kristne, var det ingen sperre som stoppet volden når slaktingen mellom hutuer og tutsier begynte.

Vi tror på en forandring av nasjoner. Vi vil ta initiativ, legge all vår vilje bak og aldri gi opp. Dessuten vet vi at Gud er forskjellen på suksess og fiasko. Han gjennomfører alle ting etter sin plan og vilje (Efeserne 1, 11).

Tekst: Terje Dahle

Vi tror at gjennom å samarbeide med Gud kan verden forandres, og vi vet at resultatet av vårt arbeid i verden vil bli at Gud seirer over alt det onde.

Ser du mennesker ?

En av de tingene jeg ber mye om, er at jeg skal se mennesker. Hver dag, på vei til kontoret, i butikken, i nabolaget treffer jeg mennesker, og ofte så snakker jeg med dem, men ser jeg dem? Jeg mener, ser jeg dem slik Gud ser dem? Forventer jeg at Den Hellige Ånd kan vise meg ulike behov som de har og som han vil at jeg skal møte? Snakker jeg til Gud om de som jeg møter?

Jeg var nylig i en menighet på Sjølandet og møtte en kvinne som spurte meg hvor jeg bodde og hva jeg het. Jeg fortalte henne dette, og hun sa: "da er det deg"! Jeg ble usikker og tenkte: håper dette er noe positivt...

En dag, for flere år siden, kom jeg kjørende opp bakken hvor jeg bodde. Jeg så en mann og begynte å be for ham og konen. Jeg kjente ikke dette ekteparet bortsett fra at jeg hadde møtt mannen en gang mens han demonstrerte en støvsuger hjemme hos oss. Jeg ba om Guds velsignelse og fred for dem, og mens jeg ba kom det en liten tanke til meg om at jeg skulle gå ned til dem og gi dem noe og si at Gud elsket dem, at han hadde kontroll og at han ville ta seg av deres sak.

En enkel tanke, som bare kunne ha blitt en tanke. Men senere på dagen gikk jeg ned og ringte på. Han kom ut og jeg gav ham det Gud hadde minnet meg på og sa det Gud hadde sagt til meg, og så gikk jeg hjem igjen og glemte hele historien, helt til jeg

nå fikk møte denne kvinnen nå flere år senere

Det jeg ikke visste var at han hadde fått oppsigelse fra jobben noen dager før jeg ringte på døren, og de hadde begynte å rope til Gud. De ba Gud om å gripe inn å vise dem at han hadde kontroll i situasjonen. De var begge nyfrelste og opplevde det som nå hadde skjedd som svært vanskelig. Og så ringte jeg på døren med en hilsen fra Gud! For dem var dette et mirakel, for meg var det en liten tanke, en liten ting som jeg hadde glemt etterpå.

Ser vi mennesker med en forventning, en forventning om at Gud vil møte

dem gjennom oss? Ofte er det de enkle tingene Gud bruker. En positiv hilsen, et ønske om en god dag, et spørsmål om praktisk hjelp, en oppmuntring til en arbeidskollega.

Ta på deg "Å ndens briller" når du ser mennesker. Snakk med Gud om dem, velsign dem, vær frimodig med å gi det du kjenner på. En enkel ting for deg og meg, men de vi møter vil oppleve Guds kjærlighet og de vil komme nærmere ham.

Velsign mennesker, be for dem du omgås og be Gud om at du skal få være en del av bønnesvaret.

Tekst: Arne G. Skagen

C-BLAD

Returadresse:

FOLK, Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Fundamentet

- undervisning å bygge livet på

Å bli en kristen er å møte Jesus Kristus og å leve under hans herredømme. Jesus er Herre, og fundamentet for det nye livet.

Et fundament er noe man bygger på og Gud vil at alle hans barn skal være involvert med ham i å bygge hans hus.

Fundamentet for kristenlivet ble presentert da Gud begynte sin menighet på pinsedag. Det ble en erfaring av Jesus i tro og omvendelse, i dåp, i helbredelse og liv når de la hendene på hverandre, i å være nye skapninger som var dømt til frikjennelse i Kristus, for å leve hellige liv sammen og å kunne møte dommens dag med frimodighet.

Få tak i denne viktige og grunnleggende undervisningen, presentert av Noralv Askeland. 10 CD'er med forkynnelse, sammen med aktuelle kommentarer og studiemateriell er nå tilgjengelig i en samlet mappe i en flott innpakning til 300,-
Bestilles via e-post: e-post@kristent-nettverk.no eller ring Kristent Fellesskap, Bergen, på telefon 55 38 18 40

For deg som vil noe mer..

Spør Gud om ikke du er blant dem som skal dyktiggjøre deg selv ved å sette av tid til trinn for trinn å bli utrustet. La oss hjelpe...

KRISTEN BREVSKOLE

Ta kontakt for nærmere informasjon:

Kristen Brevskole, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen

Telefon: 55 38 18 40 - Epost: info@kristen-brevskole.no

www.kristen-brevskole.no